

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ПОСЛЕДНИЯТ ХРАМ НА ХЪЛМА МОРИЯ

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Последният Храм на Хълма Мория - I	3
Към сърцето ти	3
1. Господният Храм на Хълма Мория	7
2. Още няколко думи за Хълмовете и Върховете	13
3. Видението с Основата на Храма	17
4. Видението със Стените на Храма	24
5. Видението със Стълповете на Храма	29
Последният Храм на Хълма Мория - II	35
Към сърцето ти	35
1. Видението с Арките в Храма	39
2. Видението с Небесният Образ на Исус	43
3. Видението със Завесите на Храма	46
4. Видението с Благоуханието в Храма	50
5. Видението с Покрива на Храма	54
6. Видението с Трапезата в Храма	59
7. Видението с Прозорците на Храма	64
8. Видението със Знамето на Храма	69
9. Видението с Пресвятото място в Храма	73

ПОСЛЕДНИЯТ ХРАМ НА ХЪЛМА МОРИЯ - I

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Когато обърна поглед назад и видя всичката Божия Благодост и Милост, с която Господ Исус ме посещаваше през годините, аз вече осъзнавам, че съм станал проводник на един велик, пречуден и благодатен Божий проект. Проект, който не е по силите на никой земен човек, на никое земно събрание и на никоя земна църква. Проект, който е бил замислен, роден и заповядан в Сърцето на Самия Бог Отец. Прицелът на този проект е бил един Господен Хълм, обвит в тайна от Посвещение, Освещение и Помазание. Смисълът на този проект е бил в духовното изграждане на един Господен Храм, в който да царуват Святостта, Поклонението и Любовта. А залогът за изпълнението на този проект са били библейските стихове, за чието изпълнение Бог е подействал с всичката Си възможна ревност и благоволение. Ето тези стихове, които Бог ми потвърди като Свой Собствен проект, за който е употребил служението на слугата Си. Служението Мория.

“В послешните дни Хълмът на Дома Господен ще се утвърди по-високо от всичките хълмове, и ще се издигне над бърдата; и всичките народи ще се стекат на него. И много племена ще отидат и ще рекат: Дойдете, да възлезем на Хълма Господен, в Дома на Якововия Бог; Той ще ни научи на пътищата Си, и ние ще ходим в пътеките Му, защото от Сион ще излезе поуката, и словото Господно от Ерусалим...”¹

Виждаш ли, братко мой, ти живееш във време, когато сърцето ти може да наблюдава стотици хълмове и хиляди бърда. Защото всяка църква е някакъв хълм и всяко служение – някакво бърдо. Но пророческите стихове ясно и недвусмислено говорят и предупреждават, че един единствен Господен Хълм ще се утвърди по-високо от всичките хълмове и ще се

¹ (Исайя 2:2-3)

издигне над бърдата. Какво ще е тогава превъзходството на този Господен Хълм над останалите хълмове? Или каква ще е Светлината, която ще засенчи всичките останали бърда?

Истината е, че на този Господен Хълм ще бъде въздигнат Храм. И неговият Архитект и Строител ще бъде Сам Господ Исус Христос. А другата истина, която поставя сърцето ми пред най-тежкото и най-сериозно изпитание е фактът, че Храмът на моя Господ ще се въздигне на Господния Хълм Мория.

Говорейки за всичко това, аз знам, че отправям духовно предизвикателство, което мнозина биха намерили за твърде дръзко, а други – за недостатъчно подплатено. Но сега ти казвам, че през всичките години на моето слугуване за Него, Исус ме научи и утвърди да пиша и изявявам Неговата Истина, Неговото мнение и Неговите решения, а не човешките такива. И ако Неговата Истина е такава, щото да е решил в Сърцето Си, че последният Му Свят Храм трябва да се въздигне на Хълма Мория, то нека всички останали човешки истини да отстъпят назад. И ако Неговото мнение е такава, щото да е решил, че най-силният пример на най-силната вяра отговаря на стореното от Божия човек Авраам на Хълма Мория, то нека всички останали мнения да станат на прах пред твърдостта на божествената Му позиция. И ако Неговото решение е такава, щото да Си въздигне един духовен Храм, в който да събере всичките Си Звани, Избрани и Верни, то нека човеците от другите хълмове и бърда да погледнат нагоре и да проумеят, че времето на човешките и религиозни проекти вече е изтекло безвъзвратно. За да остане само Божието Време и Христовият божествен проект.

И понеже става дума за Храм, то нека започна оттам, че преди осем години Господ хвана сърцето ми и ме въздигна на Хълма Мория. А след това, като ми посочи мерзостите на всичкото дяволско запустение по човешките хълмове и бърда, даде ми бича на божествената Си ревност, като ми заповяда:

“Изгони търговците от Храма!”

Така, хванал Собствения Му бич, аз го развъртях върху нечистите съвести на сатанинските съблазнители и беззаконници. Но при все, че

изобличенията бяха огнени и Божият гняв твърде страшен, пак никой от търговците не напусна мястото си. А многото вярващи в църквите им, ослепени от съблазънта и манипулирани като кукли на конци, дори и не разбраха, че ако искат да бъдат Свят Божий Храм, то трябва да изгонят търговията първо от собствените си сърца, и чак след това – от сградите, които по религиозен навик наричат "църкви". Всъщност – с тази трилогия против търговците на дявола Исус категорично потвърди в сърцето ми, че търговията не се намира на Неговия Свят Хълм, но обича да царува по човешките хълмове и бърда.

Но Божията ревност за истинното потвърждение на Хълма Му не спря само със словото против търговците в Храма. Защото там, на Хълма Мория, Господ освети Образа Си в сърцето ми и след това ми заповяда, казвайки:

“Простри Меча на Истината против лъжливите образи на дявола! И нека всичките човеци от религиозните хълмове и бърда разберат, че са станали част от лъжите на Сатана!”

Така, хванал Собствения Му Меч, аз го прострях против всичките образи на дявола, на които земните църкви бяха сложили златно покритие, та да ги считат за Божии и благородни. Но тогава нито "златното теле" се отказа от просперитета си, нито "златният лъв" от насилническите си доктрини, нито "златният орел" от гордостта и превъзнасянето си, нито "златният човешки образ" от всичката измама и благоволение на дявола.

Всъщност – със следващите четири огнени книги от Хълма Исус отново потвърди в сърцето ми, че Неговият Съвършен Образ не се намира по хълмовете и бърдата на Вавилон. Но и с тези пророчески книги Божията ревност за истинното потвърждение на Хълма Му никак не спря, но се разпали още повече. Защото там, на Хълма Мория, Господ Исус ми се изяви като Превъзвишен Съдия. И като ми даде жезъла на Своята Святост и справедливост, посочи надолу, като ми заповяда:

“Простри жезъла Ми и предай на църквите осъдителните свидетелства против духовете на Езавел, Корей и Мамон. Дано тогава човеците разберат, че не са стъпили на Моя Свят Хълм, но са били вързани и осъдени в най-тежките беззакония на дявола против Моя Бог и Отец!”

Така, хванал Собствения Му жезъл, аз го прострях против най-страшния тризъбец на заблудата. Но нито чародейката Езавел се отмести от хълмовете и бърдата, нито вълкът Корей се смути, нито ковчежникът Мамон се отдръпна. Защото духът на Езавел избежумя в чародействата си, духът на Корей освирепя в хулите си и в нечестивата си дързост, а Мамон презрително се изсмя. И от оня миг, стоящ все така на Господния Хълм, аз отворих сърцето си докрай за Исус. И моят Господ и Спасител, с нова и прекрасна Сила, помазание и вдъхновение, изля в сърцето ми още сто пророчески книги за седем години, правейки Хълмът Господен да блести във всичкото си превъзходство и Святост над останалите хълмове и бърда.

Всичко това днес ми дава основанието и привилегията да проглася Неговия проект за последния Му Свят Храм. Храм, в който Исус ще събере мнозина човеци от изток и запад. За да ги научи на повеленията и съдбите Си, за да им даде Светлината и Примера Си. И така да ги възпита в боголюбие и себеотрицание. А най-вече – за да ги подготви за мига на Вечността. И сега се моля с всичката сила на сърцето си и призовавам Божия Свят Дух да възцари присъствието на Исус в сърцето ти. За да разбереш, че като чедо на Авраам по Дух ти трябва да извървиш стъпките му и да извършиш примера му, като напуснеш и отхвърлиш от сърцето си всичките други хълмове и бърда. За да остане като прицел на вярата ти Хълмът Мория и Храмът, който моят Господ и Бог ще ти изяви в Дух и Истина. Амин и Амин!

1. ГОСПОДНИЯТ ХРАМ НА ХЪЛМА МОРИЯ

Скъпи ми братко! Верни мой приятелю!

Преди да ти разкрия прекрасните и Свети видения в тази книга, аз искам да започна с това, че един белег различава категорично Господния Хълм от всичките останали хълмове и бърда. И този белег е вярата!

Аз не зная как ти е проповядван предмета на вярата и какво разбираш ти под понятието "вяра". Но сега ти казвам, че вярата е даване на твърда увереност в онова, за което се надяваш. Тя е убеждение за нещата, които не се виждат. А в това отношение тази вяра има твърде страшни противници. В повечето от пророческите книги, които написах, Исус ми даваше да стоя и пребъдвам на Господния Хълм Мория. Всъщност – всичките духовни благословения, които дадох на братята и сестрите си, са дошли именно от Хълма. Всичките води, които преминаха през сърцето ми, всичкият хляб, който се раждаше в духа ми, всичките видения, откровения, знания и мъдрост – всичко това беше като пречудна Благодат и помазание от самия Хълм. И ако аз употребих мярката вяра, за да дам твърда увереност и непоклатимо убеждение, че пребъдвам с духа си на Господния Хълм, то подобна мярка от вяра трябва да употребиш и ти.

Казвам ти всичко това, защото е твърде възможно мнозина да се излъжат от нещата, които виждат, без да мислят за Оня, в Когото вярват. Понеже по хълмовете и бърдата, които са по-долу от Господния Хълм, се проповядва едно измислено спасение, което е по системата "петдесет на петдесет". Тоест – петдесет процента вяра, че има Господ, Който не виждаш, и петдесет процента виждане, понеже ходиш на църква, която виждаш. Излъганите от тази система винаги излагаха доводите си против служение "Мория" и лично против мен и книгите, които пиша, като казваха с огромна злоба на човеците около тях:

"Тоя Главчев не ходи на църква. Той си няма пастир и следователно е проводник на лъжливо учение!"

Всъщност, именно поради измамата на системата "петдесет на петдесет", тези противници на пророческото благовестие не искаха да приемат, че ако Господ е невидим, то ще е невидим и Храмът Му. Те не

пожелала да разсъдят и проумеят, че не е възможно в едно човешко сърце Господ да излее стотици благодатни и Свети видения, ако в крайна сметка това сърце не пребъдва в Храма Му и не стои на Хълма Му. Но ето по причина на това, че противниците ми отдавна си имат храмове, които виждат, то в техните видими храмове те си имат и видими пастири, които ги водят по всичките видими пътища на света. А моят Пастир е невидим и именно затова ми дава пророчески видения, за да стане видим за сърцата на човеците. Не само Той, но и Храмът, в който пребъдва и Хълмът, на който стои. Така разбираш, че против религиозната система "петдесет на петдесет" Исус е противопоставил една друга Небесна система, която е "сто на сто". Тоест – сто процента вярва, че има Бог, Който не виждаш и сто процента вярва, че невидимият Бог ще пребъдва в невидим Храм, построен на невидим Хълм. И ако е вярно писаното, че **"праведният ще живее чрез вяра"**, то нека в живота на праведния тази вяра да бъде стопроцентова.

Вярвам, че тези разсъждения няма да те объркат. Вярвам, че като духовен човек, ще проумееш, че Храмът на Исус се изгражда в сърцето, а не в тухлите и бетона на някоя сграда. Защото именно поради конфликта между системите "петдесет на петдесет" и "сто на сто" Господ някога погледна на фарисеите и лицемерите, като им каза:

"Разрушете тоя храм и за три дни ще го издигна..." ²

А противниците Му, свикнали със системата "петдесет на петдесет", се изсмяха презрително, като Му казаха:

"За четиридесет и шест години е бил граден тоя храм, та Ти за три дни ли ще го издигнеш?" ³

Виждаш ли проблемът им, братко мой?

Те гледаха земния си храм, построен в земния им град от земни строители. И в тяхната религиозна система нямаше място за никакви други храмове. Но кой от тях предполагаше, че Господ им говореше за Храма на Тялото Си? Кой от тях имаше истинска вяра в Бога, та да проумее, че Исус им говореше за тия, които Светият Дух щеше да съедини като Негово духовно Тяло? Защото в онзи миг Той им говореше за онази истинска и

² (Йоан 2:19)

³ (Йоан 2:20)

Свята Вярa, която щеше да Му свещенодейства в човешкото сърце, като изявява, ражда и утвърждава всичките плодове на Неговата Благодат.

Сега разбираш ли, че хълмовете и бърдата под Господния Хълм наистина имат религиозна система, с която да задържат земните човеци? Понеже кой от земните би искал да умре за земното, за да оживее за Небесното? Кой от земните би отказал да държи ръката на земния си пастир, та да хване ръката на Небесния Пастир? Та нали тия хълмове и бърда скоро биха се обезлюдили, за ужас на търговци, лицемери и високопоставени? И ако човек би потърсил извинение или оправдание пред Вечния Съдия, тъй щото един ден да Му каже, че не е отишъл в невидимия Му Храм поради многото видими храмове на земята, то няма ли и Бог от Своя страна да го попита:

“А какво видяха очите ти в храмовете, които виждаше?

Откри ли там Любовта Ми, която дава даром, без да търси своето си? Намери ли там Милостта и състраданието, щедростта и саможертвата, благочестието и Святостта? Не те ли излъгаха очите ти, понеже презря сърцето си? Не те ли излъга видимото, понеже презря невидимото? Не те ли призовавах да направиш обиталище за Мене във вътрешната си стаичка? Защо тогава предпочете обиталища във външни сгради и служения в земни храмове?”

Тези въпроси все още не са зададени на никой от земните. Те обаче стоят в Сърцето на моя Бог и ще се стоварят като страшна Небесна гилотина върху сърцата на всичките измамани и излъгани човеци.

Разбираш ли тогава, че именно по причина на Званите, Избраните и Верните Господ Исус Христос има Своята Небесна алтернатива? И ето затова пророкът Му Исаяя казва, че в последните дни преди Неговото Пришествие Хълмът Господен ще се издигне по-високо от всичките други хълмове и земни бърда. И за изявата на тази Небесна алтернатива аз трябваше да бъда просветен, вдъхновен и посветен от Него с общение, каквото Той рядко дава на човеците.

Зная, че е възможно да ме попиташ:

“Да разбирам ли тогава, че невидимият Храм на Бога не предполага духовно общение между повярвалите в Името Му? Понеже те все пак трябва да се събират някъде и мястото им би останало видимо...”

Напротив, братко мой! Когато повярвалите в невидимия Божий Храм се съберат на едно място, то тогава с още по-голяма Сила и Присъствие Бог ще потвърди на чедата Си, че са на правилното място и най-вече – в Святия Му Дух. Защото Неговият Свет Дух е Дух, Когото светът не вижда, не познава, нито иска да приеме. Но ако човешките сърца вкусят Любовта на Исус и видят нелицемерното общение между братята и сестрите на Господа, то тогава те просто биха надскочили човешките хълмове и бърда, за да се закрепят на Божия Свет Хълм.

След тези първоначални думи към сърцето ти, аз искам да ти предам и Личните думи на Исус, с които Той започна да ми говори, за да ме посвети във въздигането на последния Си Свет Храм на Хълма Мория.

Ето какво ми каза Господ:

“Дойде мигът в живота ти, когато трябва да погледнеш на всичките написани от теб пророчески книги като на Моето Дело, което съм сторил за Моята последна Църква. Дойде времето, когато искам и ще събера всичките чеда на пророческото благовестие, като живи и скъпоценни камъни на Моя Свет Хълм. И като ги събера, ще ги съградя. И като ги съградя, ще свидетелствам за всички тях в Дух и Истина.

В Дух, понеже са станали Дух от Духа Ми – Мой Храм, Мой Дом и Мое обиталище!

В Истина, понеже са били опитани, осветени и утвърдени като части на Моето Тяло, готови всякога да вършат Волята на Отец Ми, Който е на небесата!

Ето затова ти казвам, че многото ти дела вече са събрани като Моето Дело на Моя Свет Хълм. И книгите с пророчески видения, които ти беше послушен и ревностен да напишеш и дадеш даром на Божиите чеда, вече са станали достатъчен материал, с който да бъде въздигнат Моят Храм. Виж тогава какъв Храм блести в Святия Дух на Господа! Защото всички посочени, избрани и изкупени от

Мене ще се съградят в него в следващите дни, седмици, месеци и години до Моето Пришествие...”

След последните Си думи Господ докосна главата ми, тъй щото пред сърцето ми заблестя Храмът на Хълма Мория...

Братко мой, едва ли имам нужните думи, с които да опиша всичкото си възхищение, почуда и благоговение, които ме изпълниха при вида на този Божий Храм. Приличащ на прекрасен замък или по-скоро на крепост, той светеше като Божия скъпоценност на Хълма Господен. Отсред стените му и кулите му се издигаха вълни на Свято поклонение и чудно благоухание. Огрян от Светлината на Небесното Слънце, той отразяваше лъчите на пророческото благовестие, които пробиваха облаците по земята и свидетелстваха за Спасителя Исус с чудесна сила. Всеки, който би видял или уловил лъчите на този Храм, щеше с цената на всичкия си живот да ги последва и да се възкачи на Хълма. Всеки, който би бил вързан с вериги на робство и страх по долните хълмове и бърда, скоро би разчупил веригите и би се възкачил в славната свобода и в Небесната радост на този Храм. И аз, като гледах на самото видение в Святия Дух, изгубих всичките думи в устните си, за да не мога да изкажа нищо от вида на Храма. А тогава Исус отново докосна с ръка главата ми и погали косите ми, като казваше:

“Сега разбираш ли, че делата, които извърши за Мен и Отца Ми, не са били напразни и суетни? Сега проумяваш ли, че всичките ти сълзи, въздишки и страдания са били плащането на една твърде Свята и благословена цена. Цената да свалиш от Сион както Небесните чертежи на Моя Храм, така и всичките скъпоценности на Святия Дух, с които Храмът да бъде въздигнат и съграден.

Можеше ли дяволът лесно да допусне това? Можеше ли той да се съгласи, че над неговите хълмове и бърда ще заблести превъзходният Храм на Господ? Можеше ли нечестивият да скръсти ръце, когато Господ се готви да ограби мнозина от царството му, и да ги доведе от изток и запад, за да му бъдат избран род, царско свещенство и Свят народ?

Но ето затова ти беше подложен на чудовищната преса от дяволска ярост, чародейства и хули. Ето затова сърцето ти понесе всичката жлъч, главата ти – всичките тръни и камъни, а гърбът ти – всичките стрели на нечестивия.

Но ако Аз бях с тебе, за да ти давам утеха и да те пазя от смърт, то колко повече ще бъда с тебе при съграждането на Моя Храм и при всичката радост, слава и тържество, с които Моите ще се съберат в Мене?

Ето, истина ти казвам!

Когато гледам Храма Си в Святия Дух, виждам Себе Си! Виждам Корема и Гърба Си, виждам Ръцете и Нозете Си, виждам Ноздрите и Ушите Си, виждам Устните и Очите Си, виждам Дрехата Си! И най-вече – виждам Сърцето Си! И на тия, които искат да бъдат Мой Корем и Мой Гръб, Мои Ръце и Мои Нозе, Мои Ноздри и Мои Уши, Мои Устни и Мои Очи, Моя Дреха и Мое Сърце, Аз казвам:

Храмът на Тялото Ми днес е в Святия Дух!

А Святият Ми Дух днес е на Хълма Мория!

Последвайте Ме в най-святите и благословени видения, които ще дам на пророка Си! И като ги приемете с Моята Вяра в сърцата си – закрепете се като живи и скъпоценни камъни на Божия Свят Хълм! Защото на този Хълм Славата на последния Ми Храм ще е по-голяма от Славата на първия! Защото колкото по-голяма е тъмнината на света, толкова по-голяма ще е Светлината на Хълма! И колкото по-ужасно е станало умноженото беззаконие, толкова по-чисто и Свято ще стане мястото на Господното Присъствие и пребъждане!

Аз, Архитектът и Строителят на последния Ми Храм, все още говоря и не млъквам!”

2. ОЩЕ НЯКОЛКО ДУМИ ЗА ХЪЛМОВЕТЕ И ВЪРХОВЕТЕ

(Кратко въведение в Духа на пророческите видения)

Братко мой! Верни ми приятелю!

Изправен пред най-отговорното и най-святото дело на живота си, аз не мога да не преклоня сърцето си и да не отдам на моя Господ всичката Слава, всичкото благодарение и всичкото поклонение, което Той заслужава. Защото в дните на подготовката за написването на тази книга, Той ми даде да гледам на всичките Му досегашни видения по нов начин. Не просто като на отделни книги, написани ей така, заради идеята. Но като на прецизно изработени духовни части, които Сам Исус ще събере и постави на точните места в Своя последен духовен Храм. Казвам ти това, понеже у всички нас Господ ще постави един прекрасен копнеж на извисяване и приближаване към Него. Извисяване и приближаване, които ще приключат с едно съвършено вграждане в Святия Дух. Имай тази вяра, че ако Святия Дух днес се намира на Господния Хълм, то в Него има едно кътче и за теб, една стаичка, едно място, което ще заемеш само ти и никой друг, освен теб. Силата, с която ще го намериш и познаеш, ще ти бъде дадена от Исус. Защото уникалното в тези Небесни чертежи на Последния Му Храм ще бъде това, че със Святата Си Премъдрост Исус ще ни изяви Храмът Си като Собственото Му Тяло, и частите на това Тяло – като градивни масиви на самия Храм. Тъй щото – познал как Божията Сила действа в живота ти и те употребява за Небесното благовестие – ти сам ще се съединиш с онази част от Тялото на Исус, с която Той те поставя като скъпоценен камък в Храма Си.

А сега нека да ти кажа още няколко думи относно Господния Хълм Мория, за да пресека всяка възможна съблазън поради Личния Избор на моя Господ и Бог.

Виждаш ли, братко мой, Божията Благодат е твърде голяма и не е възможно човек да я обхване, нито напълно да я изкаже. Един от

Христовите Апостоли я нарече **“многоразлична”**, за да ни утвърди в разбирането, че Святият Дух, изпратен от Небето, идва в живота ни, за да ни възвиси на Небето. Като проводник и изявител на тази многоразлична Благодат, аз я видях през очите на Исус. И Той я потвърди истинно в сърцето ми, като Хълм Господен.

“Вие сте светлината на света. Град, поставен на Хълм, не може да се укрие...”

Ето защо името “Мория” стана нещо твърде съкровено, Свято и пречисто за сърцето ми. Защото Мория е Хълмът на Божия човек Авраам. Мория е Хълмът и на цар Соломон, където той въздигна в древността Храм на Господа. Мория е Духът, Божият Пророчески Дух, Който изсипа огромно и съвършено изобилие в сърцето ми. А сега имай вярата да приемеш, че ако и Пътят Христос да е Един, то изявата на многоразличната Божия Благодат може да ни отведе чрез Тоя Път и на други Хълмове и Върхове. Хълмове и Върхове, не по-малко Свети и потвърдени от Духа. Тъй щото, ако Господ Исус се открие на някого от друго място в Библията, което не е Хълмът Мория, то пак в Божия Свят Дух това да е същото място на Същия Му Храм.

Ето, например, Върхът Кармил!

Върхът, на който Пророк Илия коленичи и извика дъждовете на Святия Дух! Върхът, на който ще дойде и Облакът на Божията Слава, за да ни направи участници в грабването. Този Връх не се “конкурира”, нито се конфронтира с Хълма Мория, понеже в Святия Дух той е същото място на Същия Храм.

Ето, например, и Върхът на Синайската планина!

Върхът, на който Моисей получи скрижалите с Божиите заповеди!

Върхът, на който и Исус заведе учениците Си, онази **“свята планина”**, където те бяха насаме с Него. Онова Свято място, където Исус се преобрази, за да се разговаря с Моисей и Илия и да свали от високото един нов скрижал с една нова заповед, която Той ни казва:

“Нова заповед ви давам! Да се обичате така, както Аз ви възлюбих! Защото както Отец възлюби Мене, така и Аз възлюбих вас! Пребъдвайте в Моята Любов!”

И този Врѣх също не се "конкурира", нито се конфронтира с Хълма Мория, но е Божия духовна изява на същото място, където се намира Същият Храм на Исус!

Ето например и Хълмът Гаризин!

Хълмът на Божиите духовни благословения! Хълмът на който Исус ми разкри трите шатри на Божието Съвършено благоволение! Хълмът, на който аз Го видях като Лоза, Която ражда Съвършените Си плодове! И този Хълм също не се "конкурира", нито се конфронтира с Хълма Мория, но допълва прекрасната и Съвършена Благодат, с която Бог свидетелства за същото място на Духа Си!

Давам ти всички тези категорични белези не по друга причина, но да бъдеш напълно убеден, че можеш от цялото си сърце да заложиш на Господния Храм, който Исус ще въздигне на Хълма Мория. Защото Хълмът Мория непременно ще бъде Върхът Кармил, Върхът Кармил непременно ще бъде Святото място на Синайската планина, и Святото място на Синайската планина непременно ще бъде Хълмът Гаризин!

Понеже от всяко извисено място в Библията, където е пламтял Огънят на Святия Дух, Бог е свидетелствал, че е Врѣх или Хълм, който свързва сърцата на човеците с Неговото Сърце, и духовете на човеците с Неговия Свят Дух!

Но ти отново погледни на Хълма Мория! Защото Всемогъщият и Свят Отец е искал да покаже и е показал Съвършеното Си Благоволение към този Хълм. И това Благоволение ти ще откриеш в Името, с което Бог е определил Себе Си и се е изявил на чедата Си.

Защото Той е Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов!

А за Хълма, на който Той е поставил Името Си, ни предупреждава и нашият Господ Исус, като казва в Евангелието:

"Но казвам ви, че мнозина ще дойдат от изток и запад, и ще насядат с Авраама, Исаака и Якова в небесното царство; а чадата на царството ще бъдат изхвърлени във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби..."⁴

⁴ (Матей 8:11-12)

И ако наистина искаш и ти да бъдеш от насядалите с Авраам, Исаак и Яков, то приеми, че с тази пророческа книга Господ Исус ще те запечата на Хълма, който е духовно свързан с тях. А това е Хълмът Мория – мястото на последния Божий Храм за последните Божии чеда на земята.

След това кратко встъпление, което Господ Исус ми даде за сърцето ти, аз ще се отправя към Хълма Мория. За да ти явя всичките удивителни и пречудни видения, с които Царят на Сион ми разкри Собствения Си Храм.

Амин и Амин!

3. ВИДЕНИЕТО С ОСНОВАТА НА ХРАМА

Братко мой! Верни ми приятелю!

През всичките години на моята вяра в Исус, аз усещах един Небесен печат върху духа и сърцето си. Печат, с който Господ искаше да ме потвърди на Църквата Си. Печат, с който Той искаше да засвидетелства колко различни са човешките хълмове и бърда от Неговия Свят Хълм.

А този печат беше слугуването!

Да, братко мой! Аз приех образ на слуга! Приех го във време, когато хората не искат да слугуват, но да господаруват. Приех го във време, когато дяволът привлече мнозина със съблазните си, за да бъдат поколение на гордост и превъзнасяне, а не на смирение и слугуване. Сам можеш да предположиш, че този Небесен печат върху сърцето ми щеше да срещне съпротивата на мнозина църковни лидери. И те, ужилени в сърцата си, щяха да ми враждуват с непрестанна и нарастваща ярост, за да не намери слугуването ми последователи, нито да бъде приет от хората, които се наричат християни.

Но можел ли съм да зная, че моят Господ просто е поставил един от слугите Си в Основата на Храма Си? Можел ли съм да зная, че Исус в Своята Свята Премъдрост ми е дал да бъда една точно определена част от Тялото Му?

Нека сега да ти кажа, че пред сърцето ми отново се появи видението с Господния Храм на Хълма Мория. И ето, че Исус го посочи с развълнувани очи, като ми казваше:

“Ела след Мен и Ме последвай в Моя Свят Храм! Защото сега ще ти дам да видиш каква е Основата Му!”

Послушал благодатните думи на Спасителя, аз Го последвах и тръгнах с Него. И ето, че Исус вече отваряше вратите на Храма и протегна напред десницата Си, казвайки:

“Влез в Храма Ми, слуго Господен! Понеже достатъчно се потруди в годините на младостта си, за да имаш вечен дял с Мене!”

С огромно възбуждане последвах Господ в Храма Му. А когато нозете ми стъпиха вътре в самия Храм, аз изпитах вълни от божествено благоговение

и възхищение. Понеже Храмът беше удивително прекрасен. Той изглеждаше като излят и цялата му вътрешна архитектура беше направена от мрамор, от гранит и от всякакви скъпоценни планински кристали и диаманти. В него нямаше нито една драскотина, нито какъвто и да било недостатък. Камъните в Храма се вграждаха толкова удивително един в друг, щото погледът не можеше да намери, нито да издири къде свършва границата на един камък, и откъде започва другият. Сякаш, че през всичките камъни, вградени в този Храм, бяха преминавали водите от Реката на Живота. За да ги направят съвършено гладки, меки и брилянтни. И докато аз гледах и не можех да откъсна очите си от всичко, което ги теглеше, Господ ми проговори, като казваше:

“Има достатъчно време и видения, с които да ти разкрия всяка подробност от архитектурата на Моя Свят Храм. Но сега съм те довел, за да видиш първата част от Моя Храм, а именно – Основата! Погледни към нозете си! И виж как изглежда Основата на Храма Ми!”

Послушал Господа, аз наведох поглед към нозете си. И тогава очите ми видяха бял и прекрасен мрамор, по който пробягваха нежни розови жилки. Това ме накара да се наведе и да го погалия с ръка...

О, чудо на чудесата! Самият мрамор започна да ме тегли към себе си. И от него излезе собствена воля, която привличаше сърцето ми, за да стана част от него. Това ме накара да погледна към Исус и да Му кажа:

“Какво става с мене, Господи? Та ето, че мраморът Ти сякаш говори на сърцето ми и ме привлича да стана част от него! Как да разбирам тази воля, която призовава сърцето ми отсрещ самата Основа?”

В отговор на думите ми Господ каза:

“Сега непременно ще разбереш всичко. Защото Аз ще ти покажа коя част от Тялото Ми отговаря на Основата на Моя Храм. Затова гледай на Мене и на онова, което ще сторя пред очите ти...”

След тия Свои думи Господ коленичи на Основата. А след това просто легна по гръб върху мрамора. И ето, че Той ми даде знак с ръка, като ми казваше:

“Ела и стъпи върху Корема Ми!”

Думите на Исус върховно ме изненадаха. И аз, като погледнах със страх към Корема Му, едвам успях да кажа:

“О, Господи мой! Да не бъде! Как така ще искаш от мен да стъпя върху Корема Ти?”

А Спасителят, като ме погледна с твърде остър поглед, каза със строг Глас:

“Ако не стъпиш върху Корема Ми, то значи, че нямаш дял с Мене! А искаш ли ти да нямаш дял с твоя Господ?”

“О, скъпоценни Исусе! Ти Сам знаеш, че повече от всичко друго искам да имам дял с Тебе! Но сега аз не Те разбирам!”

Тук Господ отново каза:

“Не Ме следвай с разбиране, но Ме следвай с вяра! Затова просто се покори на думите Ми и стъпи върху Корема Ми!”

Слушайки последните думи на Исус, аз направих няколко крачки към Тялото Му и стъпих върху Корема Му. А тогава стана знамение. Защото моят Господ просто потъна в самия мрамор, а аз усетих в нозете си твърде голяма Божия Сила. Тази Сила проговори на духа ми, като казваше:

“Въздай Слава на Исуса! Защото Той стана Основа за тебе и те направи да се съградиш върху Него! И ето, че сега Исус е твой Слуга, Който те въздига в Святия Дух, за да Му бъдеш Божие обиталище!”

Тия думи от Божията Сила бяха толкова прекрасни, щото с всичкия възторг на сърцето си извиках към мрамора:

“О, Исусе! Нима съм стъпил върху Тебе? Нима Ти Си ми станал Слуга, за да ме съградиш в Своя Храм?”

Чул въпросите ми, Исус отново стана видим в мрамора. И като посочи с ръка Корема Си, вече ми казваше:

“Ето, Стефане! Коремът на Моето Тяло е Основата на Моя Храм! И всеки от Моите последователи, който е бил призван от Мене, за да се посвети на слугуването, става част от Корема на Господа!

А ти искаш ли да бъдеш тази част? Искаш ли в действителност да разбереш що значи да утвърдиш Основата на Храма?”

Слушах Господа, а сълзите на очите ми закапаха върху белия мрамор с розовите жилки по него. И аз, като се наведох над моя Спасител, казах Му:

“Господи мой! Дай ми да се уподобя като част от Корема Ти! Дай ми неземната радост да бъде Твой слуга, както Ти ми стана Слуга в това видение! Защото повече от всичко искам да бъде част от Основата на Храма Ти!”

След последните ми думи Господ се изправи от мрамора. И като го посочи, каза ми:

“Ако Аз станах твой Слуга в това видение, то е време и ти да станеш Мой слуга! Затова легни и бъди част от Основата на Храма Ми. Защото ще ти дам да изпиташ всичко, което изпитва Коремът Господен...”

С голямо желание аз побързах да легна върху мрамора. И ето, че в един миг Основата на Храма сякаш ме погълна, тъй щото аз вече виждах извисяващия се над мене Господ. А Той, като ме посочи, каза ми:

“Нека сега Аз да стъпя върху твоя корем, който ти си Ми предал, за да бъде част от Тялото Господно! Защото ще заповядам върху тебе да стъпят всичките Божии чеда, които съм докоснал и утвърдил чрез слугуването ти. А ти, като претърпиш на тежестта, внимавай много на знаменията, които ще се случат докато си част от Основата на Моя Храм...”

Ето, че Господ вече стъпваше върху корема ми, когато почувствах всичката страшна тежест на Тялото Му. Това беше тежест от духовна отговорност, от стотици видения, от Божията болка и скръб, от Божието водителство и помазание, и изобщо от всичко, с което един Господар е възложил Своята работа на слугите Си. Но ето, че Исус протегна десницата Си към вратите на Храма, като извика със силен Глас:

“Елате, чеда Божии! Елате и напълнете Храма Ми! Елате и се съградете като живи камъни в Моя Свят Дух!”

След мощното повеление от Исусовите устни, стана така, че през вратите на Храма започнаха да влизат човеци. И те, като стъпваха върху Основата на Храма, накараха ме да почувствам още по-голяма тежест. А тогава, при настъпването на корема ми от което и да е от Божиите чеда,

ставаше знамение. Защото розовите жилки на мрамора, се забиваха със сила в собствената ми духовна утроба. И всяка жилка беше пълна връв на току-що заченат младенец. Тъй щото усетих как утробата ми расте, а с нея и самата тежест на слугуването. Това ме накара да извикам към Исуса:

“Какво ми даваш да претърпя, Господи?”

А Исус ми отговори:

“Аз не ти давам нищо повече от онова, което трябва да претърпи всеки, който е станал Основа на Храма Ми. Защото всяко от Божиите чедра трябва да бъде родено, износено, утвърдено и съградено в Божия Свят Дух. И самото слугуване, с което Господ те направи слуга на всички, цели да те утвърди като част от Моя Корем, като част от Моята Утроба.

Виж тогава розовите жилки в мрамора и знай от Мене, че всяка от тези жилки е Свят Дух на Свято рождение на Святия Младенец! Тия жилки влизат в утробите на слугите, станали Корем Господен. Тия жилки бяха и в утробата на Апостола Ми Павел, който за своето слугуване в Храма Господен записа и такива думи:

“Дечица мои, за които съм пак в родилни болки докле се изобрази Христос във вас...”⁵

Разбират ли сега Моите що ще рекат родилните болки на Павел? Не са ли те тежестта на онова слугуване, при което Божият слуга е станал част от Корема на Господа? Не са ли те онова свидетелство от Дух и Истина, че именно чрез слугуване се раждат чедата и се вграждат камъните в Храма?

Защото и за това раждане Павел написа:

“...ако имахме десетки хиляди наставници в Христа, пак мнозина бащи нямате; понеже аз ви родих в Христа Исуса чрез благовестието...”⁶

Но вие вижте най-вече същината на слугуването, същината на Основата на Моя Храм! Защото тази същина ви учи, че оня, който слугува, всякога стои по-ниско от ония, на които слугува! Така също и на Основата на Храма е дадено да стои по-ниско от всичките

⁵ (Галатяни 4:19)

⁶ (1 Коринтяни 4:15)

камъни, които се съграждат над нея. За да се изпълнят в Дух и Истина Моите думи, които съм ви говорил в Евангелието:

“Вие знаете, че ония, които се считат за управители на народите, господаруват над тях, и големците им властват над тях. Но между вас не е така; а който иска да стане големец между вас, ще ви бъде служител; и който иска да бъде пръв между вас, ще бъде слуга на всичките...”⁷

Ето, люде Мои! Говоря ви за славна привилегия, за велика отговорност и за съвършено стоене в Моя Свят Дух! И днес, когато мнозина са станали господари, то колцина са останали слуги?

Помните ли Евангелието Ми? Зачитате ли духовното свидетелство на Апостолите и Пророците Ми? Та беше ли някой от тях нещо друго в живота си, ако не слуга Господен? Та нали същото това Мое Слово казва за Моя Храм и за съградените в него:

“...понеже бяхте съградени върху основата на апостолите и пророците, като е краеъгълен камък сам Христос Исус, върху Когото всяко здание, стройно сглобено, расте за Храм Свят на Господа; в който и вие се вграждате заедно в Духа за Божие обиталище...”⁸

И ако до днес сте гледали на тези стихове само като на Логос, и на Основата на Апостолите само като на техните послания към църквите, то приемете пълната Истина за Моя Свят Храм.

Истината, че Основата на Храма е слугуването! Истината, че слугите Господни са Коремът на Моето Тяло и Утробата на Моя Свят Дух! Истината, че някой трябва да положи живота си, заробвайки себе си под мнозината, за да бъдат мнозината издигнати и съградени като живи камъни в Моя Свят Храм!

Ето като такъв утвърдих слугата Си Стефан! И като положих тежък товар върху него за Спасението на людете Ми, въздигнах Моите в общение с Мене! Защото пророкът Ми се съедини с Мене в слугуване, подобно на Моето, и Образ на слуга, какъвто имаше Човешкият Син на земята!”

⁷ (Марк 10:42-44)

⁸ (Ефесяни 2:20-22)

Братко мой! Господ говореше на людете в Храма Си, а аз, усетил Живота на Духа във всичките розови жилки на белия мрамор, се радвах в Неговата Основа с неизказана и преславна радост.

Радост, че във всяко от Божиите чеда над мене съм видял скъпоценен камък, на когото да слугувам и прислужвам докато съм жив и докато има Дух в сърцето ми и дъх в устата ми. Радост, че родилните болки и страшната тежест не са били напразни, но са станали Основа на Храма.

Моля те, братко мой!

Бъди скъпоценен камък в Божия Храм! И като помниш, че Господ е поверил Основата на слугите Си, хвали Го с цялата сила на сърцето си!

Амин и Амин!

4. ВИДЕНИЕТО СЪС СТЕНИТЕ НА ХРАМА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Знаеш ли с колко превъзходна мъдрост Творецът е запечатал творенията Си? И в ден и час, когато Божията Мъдрост е искала да ни се открие, ние сме стояли слепи за нея. В ден и час, когато Святият Дух е желяел да ни изпълни с превъзходната вяра, че сме едновременно Тяло и Храм на Исус, ние сме се възхищавали на човешки хвалби и нищо незначещи земни свидетелства. Но тук, преди самото видение със Стените на Храма, аз искам да ти кажа, че от многото проявления на Божията Любов, едно сякаш трябва най-много да ни възрадва и насърчи. Защото в него прозират лъчите на Божията Мъдрост.

Прегръщал ли си деца, братко мой? Вдигал ли си на ръце невръстни младенци, за да целунеш личицата им или да погалиш косите им?

Лично за себе си ще ти кажа, че съм го правил хиляди пъти, понеже Исус ми даде дарът на едно земно бащинство и аз имам четири чудесни деца, които обичам с всичката любов на сърцето си.

Помисли тогава, че когато прегръщаш едно невръстно дете и го държиш в ръцете си, ти му ставаш не само радост, но и закрила. Защото то пребъдва на гърдите ти и има чудесната защита на гърба ти. Тъй щото докато го прегръщаш и пазиш, то да бъде свършено защитено.

И ако за децата на плътта ни нещата са толкова ясни и категорични, то как стоят нещата с дечицата в Духа? Има ли и там някой, посочен от Бога, който да ги прегръща и пази? Има ли и там Божии угодници, които да им стават заслон от вятъра и прибежище от бурята?

Истината е, че в следващото видение от Господа ще се разкрият именно лъчите на Божията Мъдрост. Затова нека и аз да премина към него.

Господ отново стоеше пред Храма Си на Хълма Мория. И като се усмихна и го посочи с ръката Си, ми проговори, казвайки:

“Нека отново да те въведа в Храма Си. Защото сега искам да ти покажа и самите Стени на Храма. Тези, които ще го направят да остане здрав и непоклатим до самия свършек...”

След последните Си думи Господ вече влизаше през вратите на Храма, а аз Го последвах. Така, влязъл след Него, аз Го чух да ми казва:

“А сега погледни Стените на Храма Ми, слуго Господен! И като се приближиш досами тях, кажи Ми какво ще видиш!”

Послушал думите на Исус, аз се приближих до самите Стени на Храма Му. И тогава видях, че това бяха Стени от могъщ гранит. Гранит, колкото гладък, толкова здрав и твърд. Това ме накара да кажа на Спасителя:

“О, Господи мой! Стените на Твоя Храм са от гранит. И аз, като го гледам, вече зная, че никой не може да го поклати, нито да го разруши...”

Думите ми накараха Исус да се усмихне, а след това да ми каже:

“Да, така е! Тия Стени на Храма Ми наистина са твърде здрави. Но Аз сега ще те приближа към една от Стените и ще те призова към Мен. За да разбереш на коя част от Тялото Ми отговарят тези Стени...”

След последните Си думи Исус се приближи до една от Стените на Храма Си. И като опря на нея Гърба Си, простря ръце към мен, като ми казваше:

“Слуго Господен! Ела в прегръдките на Господаря си!”

По-чудесна и блажена заповед едва ли можех да чуя от устните на Господа. Ето защо с огромно вълнение се приближих до Него, докато накрая Той ме обгърна с ръцете Си...

Братко мой! Аз съм бил свидетел на Христовия Мир и на голяма част от Христовата пълнота, които съм описал в минали пророчески книги. Но сега в пълна степен проумях, че Исус ми дава не частица от Мира Си, но всичкия Си Мир. Едва сега в пълна степен усещах, че Той ме дарява не с малко от пълнотата Си, но с всичката пълнота на Божеството. Това ме накара да притихна в Лоното Му и да не смея да отроня и дума. Така аз стоях в прегръдката Му и моето блаженство беше преизобилно. Но ето, че накрая Господ отпусна ръцете Си, като ме питаше:

“Какво усети, докато те прегръщах?”

“О, Исусе! Усетих всичкия Ти Мир, всичката Ти пълнота и всичкото блаженство, което не съм и мечтал да получа от Тебе...”

“А защо Мирът Ми беше толкова изобилен в сърцето ти? Защо ти усети цялата Ми пълнота в Лоното Ми?”

“О, прекрасни мой Господи! Та какво друго да усеща едно създание, когато е скрито в мощната закрила на Твореца си? Аз се чувствах съвършено защитен в прегръдките Ти!”

“А защо се чувстваше съвършено защитен в прегръдките Ми? Не е ли по причина на това, че Гърбът Ми те пази? Не е ли по причина на това, че Гърбът Ми е станал твоя защита?”

Но ти виж сега знамението, което ще сторя пред очите ти...”

След последните Си думи Господ видимо се съедини със Стената на Храма, тъй щото гранитът просветля от Славата Му. И в следващия миг аз усещах, че просто докосвам с ръце гранита, в който Исус се беше вселил. Това ме накара да извикам:

“О, Господи мой! Твоят Гръб стана самата Стена на Храма Ти! И именно от тая защита, която ми даваш, аз почувствах всичкото изобилие на Мира Ти и всичкото блаженство на пълнотата Ти...”

В следващия миг самият гранит проговори на сърцето ми с Гласа на Господа, като ми казваше:

“А искаш ли и ти да бъдеш от защитниците на Храма Ми? Искаш ли Божиите чеда да се насищат на изобилен мир и пълнота, докато ги пазиш с Гърба на Господа?”

“О, Исусе! Та какво друго да искам в този миг, освен да бъда там, където Си Ти? Моля Те, Исусе! Направи ме гръб от Гърба Си, гранит от Гранита Си, и стена от Стените Си!”

След последните ми думи Спасителят отново се появи от Стената на Храма. И като ме хвана с ръцете Си, приближи гърба ми до самия гранит, като ми казваше:

“Бъди гръб от Гърба Ми! Бъди стена от Стените на Храма Ми! И като извършиш повереното ти от Господа дело, претърпи всичко, което ще се стовари върху тебе, докато Аз давам Мира и пълнотата на Моите невръстни чеда...”

Докато Господ говореше, самата Му Стена ме издърпа в себе си, тъй щото станах част от нея. А тогава Исус извика развълнувано в Духа Си:

“На стените ти, Ерусалиме, поставих стражи, които никога няма да мълчат, ни денем ни нощем. Вие, които припомняте на Господа, не замълчавайте, и не Му давайте почивка, догдето не утвърди Ерусалим, и догдето не го направи похвален по земята...”⁹

А след тези пророчески стихове, Исус отново извика с повелителен Глас:

“Елате в Храма Ми, Божиите чеда! И изпълнете сърцата си с всичкия изобилен Мир и с всичката пълнота, с която ви дарявам!”

След тезия думи на Исус, през вратите на Храма започнаха да влизат множества от човеци. А тогава аз усетих как към гърба ми полетяха стрели и копия, камъни и бичове. И за всяко от Божиите чеда, прекрачило вратите на Храма, гърбът ми получаваше нова и жестока порция от дяволска ярост и поругаване. Ставаше така, че докато Стените на Храма поемаха ударите на дявола, Божиите чеда получаваха Мира и пълнотата на Исуса. Това в един миг ме накара да възридая пред Него и да Му кажа:

“Ах, Спасителю мой! Много ярост понесе гърбът ми! Много зло се заби в мене! Моля Те, утеши ме!”

А Исус, като прегръщаше невръстните и им се усмихваше, извърна главата Си към мен, а погледът Му стана видимо строг. И тогава Той ми каза:

“Съпротивявай се на нечестивия, стоейки твърд във Вярата Ми! И като не мислиш за злото, което претърпяваш за Мене отвън, гледай на Свялото Ми Дело, което върша зад Стените на Храма Си отвътре. Защото, ако би бил невръстен младенец, то да те отделя от Стените Си! Ако би бил неутвърден в Словото Ми, то да те покрия с Лоното Си! Ако би бил един, който е с малка вяра и не Ме познава достатъчно, то да те скрия от врага и отмъстителя.

Но ти си твърд камък, Стефане! Сионски гранит, изработен от Отца Ми, който превъзмогна през годините над всичката ярост на Вавилон, и не се поклати от нито един от ветровете на лукавия! Ето затова гледай на злото, което получаваш в гърба си, като на свидетелство, че Сатана вече не може да преброи, нито да понесе загубите си! Понеже десет години го съкрушавам със слугуването на слугата Си, и той не успя да те отмести нито на йота от

⁹ (Исайя 62:6-7)

призванието, което Отец Ми ти е дал. А всички Мои, които през годините ядоха Хляба Ми, пиха Водата Ми, получиха благата Ми и изпълниха сърцата си с изобилния Ми Мир, днес питам:

Щяхте ли да вкусите всичката Ми Благодост, ако нямаште заслونا на Стените Ми? Щяхте ли да имате Мирът Ми като река и Любовта Ми като планина, ако не бях утвърдил стражи, които да поставя като Стени на Храма Си, и като гърбове в Гърба Ми? Щяхте ли, най-вече, да имате Моя Живот, ако не бях дал на други да участват в Моята Смърт? Но ето, по причина на това, че Аз съм ви прегърнал и ви пазя с Гърба Си, вие всички ще бъдете поколение на Моя Отец, и живи камъни в Моя Свет Храм! А за делото на стражите Ми, които станаха Стени на Храма Ми, всички ще разберете едва когато Храмът Господен се въздигне в Славата на небесата. И тогава спасените ще проумеят, че всяка Моя дума на Мир отвътре в Храма е била съпроводена с копие на ярост върху Стените отвън.

Всяко Мое видение на пълнотата Ми отвътре в Храма е било съпроводено със стрели на чародейно нечестие отвън! Всяко Мое даване на Небесния Хляб отвътре в Храма е било съпроводено с бичове от търговска злоба върху Стените отвън! Всяко Мое даване на Вино, Мед и благоухания отвътре в Храма, е било съпроводено с непрестанно поругаване, отмъщение и насилие върху Стените отвън!

И на това дело кой е способен?

Но ето затова призовавам силните Ми, помазаните Ми, посветените Ми и утвърдените Ми да станат Стени на Храма Ми и да го пазят от всичката ярост и злоба, и от всичкото насилие и нечестие! За да бъдете гърбове от Гърба Господен, стени от Стените Му и защитници от Съвършената Му Защита!”

Братко мой! Докато слушах думите на Исус, а към гърба ми летяха всичките възможни отмъщения на дявола, аз се усмихнах дълбоко в духа си. Защото наистина видях, че страданията за Господа се измерват в Слава, която ще се открие към всичките защитници на Храма Му. Не в този свят и не в този живот, но в идещото Небесно Царство и във Вечния Живот! Амин и Амин!

5. ВИДЕНИЕТО СЪС СТЬЛПОВЕТЕ НА ХРАМА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Някога, преди шестнадесет години, аз предадох живота и сърцето си на Господ Исус Христос. Предадох ги с онази плаха вяра на младенец, който гледа с надежда към Кръста на Голгота и приема, че там остават приковани греховете му и всичкия му стар живот в света на лукавия.

И до днес си спомням как сълзите премрежваха погледа ми, докато сърцето ми беше докосвано от прободените Ръце на Исуса. И до днес не мога да забравя как Святият Дух ми проговори, като казваше:

“От този миг нататък Ръцете на Исус стават твои ръце, и Нозете Му – твои нозе! Ти ще протягаш Неговите Ръце, за да вършиш Неговите дела и ще стъпваш с Неговите Нозе, за да ходиш в Неговия Път!”

Не зная как израснаха другите край мен и доколко Ръцете и Нозете на Исус им станаха печат за Вечността, но лично за себе си ще кажа, че Спасителят започна видимо да оживява в сърцето ми. И Неговото оживяване ставаше толкова по-чудесно и превъзходно, колкото повече вършех делата на Ръцете Му и вървах по Пътя на Нозете Му.

Неговите дела ме направиха да Го позная в пълнота, каквато дори и не съм си представял. Неговият Път ме направи да се възкача на Хълма Мория и на този Хълм Той лично да запечата съдбата ми, като на Господен слуга, призван и посочен да извърши всичката Му Воля. Казвам ти всичко това, понеже видението, което Исус щеше да открие пред сърцето ми, беше видение със Стьлповете на Храма Му. Стьлпове, които отговарят именно на Ръцете и Нозете на Господа. Затова нека сега да ти предам Личните думи на Исус, когато Той отново ме постави пред Храма Си на Хълма Мория. Ето какво ми каза моят Господ:

“Слуго Господен! Сега отново ще влезеш с Мен в Храма Ми. И очите ти ще видят и сърцето ти ще познае Стьлповете, които въздигат Храма и го правят да се извисява в Божията Слава.

Влез тогава след Мене, за да видиш самите Стьлпове!”

Ето, че Господ тръгна към вратите на Храма Си, а аз Го последвах. А когато влязохме вътре, Исус вдигна ръката Си и посочи напред, като ми казваше:

“Виж Стълповете Ми! И забележи, че те са съградени на две места. Първото е до самия вход на Храма, а второто – до Пресвятото място в Храма Ми!”

Погледнах с възхищение към Стълповете. И тогава забелязах, че две рубинени колони се въздигаха до самия вход, а други две рубинени колони бяха съградени до Пресвятото място в Господния Храм. Това ме накара с почуда и благоговение да кажа на Исуса:

“О, Господи мой! Как да разбирам този кървавочервен рубин, от който са направени Стълповете Ти? Та всеки от тях е като най-голяма и неизмерима скъпоценност в Храма Ти!”

Исус се усмихна на думите ми. А след това се приближи до Стълповете, които бяха до самия вход на Храма. И като ми даде знак с ръка, каза ми:

“Приближи се до Господаря си, слуго Мой! И като коленичиш в подножието Ми, протегни ръцете си и докосни Нозете Ми!”

С вълнение слушах Гласа на Господ, а след това се завтекох към Него и коленичих в подножието Му. Така, протягайки ръцете си, аз вече докосвах Нозете Му. А тогава стана чудо. Защото Исус започна да расте или по-скоро аз започнах да се смаявам. Така Нозете на Господа ставаха все по-големи и по-големи, докато накрая заприличаха на Стълпове. И ето, че Исус отново ми проговори, като казваше:

“Знаеш ли защо Нозете Ми станаха толкова големи?”

“О, Господи мой! Това има своето духовно обяснение. Защото с Твоите Нозе Ти извървя Твоя Път. И ако Ти се изяви на Църквата Си с думите:

“Аз съм Пътят, и Истината и Животът!”

То самата Ти изповед иде да покаже на всички ни, че Нозете Ти ще бъдат Стълпове на Твоя Храм! Най-голям Пример на Църквата Ти и най-голяма Слава за Царството Ти! Тъй щото всеки, който люби Нозете Ти, да намери Пътя към Хълма! И като се възкачи на Хълма – да влезе в Храма! И

като влезе в Храма – да се съгради в Нозете Ти! А именно това обяснява защо тия рубинени Стълпове стоят въздигнати до самия вход на Храма Ти!”

Слушайки ме, Исус отново ми проговори, като казваше:

“Виж тогава как Нозете Ми ще се съединят с рубинените Стълпове в Моя Храм!”

В следващия миг Нозете на Господ видимо се сляха със Стълповете. А при самото сливане, отсред скъпоценния рубин започнаха да текат струи от Христовата Кръв. И тази Кръв, като блестеше от Небесна Светлина, се превръщаше отново в рубин. Това ме накара да извикам от силно вълнение и да кажа на Господа:

“О, Свети мой Спасителю! Ето, Кръвта Ти тече по Стълповете Ти, и самата тя се превръща в скъпоценен рубин!”

А тогава Исус отговори отсред самите рубинени Стълпове:

“А искаш ли и ти да бъдеш рубин за Господа? Искаш ли и твоите нозе да бъдат съградени и изявени на Църквата като Мои Нозе?”

“О, какво друго да искам Господи? И какъв друг копнеж да пламти в сърцето ми, освен тоя – да показвам на чедата Ти Пътя, Който Си Ти?”

След последните ми думи Господ протегна ръцете Си към мен. И като ме въздигна, съгради ме в единия от рубинените Си Стълпове, които бяха Святите Му Нозе. А тогава една остра и страшна болка нападна собствените ми нозе, тъй щото усетих как гвоздеите на всичката дяволска и човешка омраза се забиваха в тях. Това ме накара да възридая пред Господа и да Му кажа:

“О, Исусе! Дай Ми Силата Си, за да издържа! Понеже усещам как нечестивите пробождат нозете ми с гвоздеи!”

А тогава Исус отново ми проговори, като казваше:

“Ако наистина искаш да бъдеш рубин за Господа и да се съградиш в Нозете Му, ти трябва да победиш примера на нечестивите с Примера на Моя Път, с Примера на Моите Собствени Нозе. Претърпи гвоздеите! И нека така да ги претърпят всички, които са станали Мои Нозе! Защото едва тогава Господ ще изпълни в живота на всички ви думите, с които се е обещал:

“Понеже си опазил Моята заповед да търпиш, то Аз ще опазя тебе от времето на изпитанието, което ще дойде върху цялата вселена да изпита ония, които живеят по земята. Ето ида скоро; дръж здраво това, което имаш, за да ти не отнеме никой венеца. Който победи, ще го направя стълп в Храма на Моя Бог; отгдето няма вече да излезе вън; и ще напиша на него името на Моя Бог, и името на града на Моя Бог, новия Ерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; ще напиша и Моето ново име...”¹⁰

Защото ето това – да се съразпнете с Мене – ще рече да станете Мои рубинени Стълпове! Нозе от Нозете Ми, с които да сочите на всичките човеци Пътя към Небето! Нозе от Нозете Ми, с които да опазите всичките Божии чеда от всичките измамни пътища на беззаконието! Нозе от Нозете Ми, които ще бъдат прободени както Моите, за да свидетелства на вас Собствената Ми Кръв, която е силна да ви утвърди като рубини в Стълповете на Моя Храм. И ако Нозете на вашия Господ са силни, за да покажат Пътя до Хълма и до самия Храм, то колко по-силни ще се окажат Ръцете Му?

Ето, Стефане! Сега ще те извадя отсрещ Стълпа на Моите Нозе, за да те съградя в Стълпа, който са Моите Ръце!”

След последните Си думи Господ ме извади отсрещ Стълпа на Нозете Си. И тогава, като се погледнах, видях върху собствените си нозе кръстните рани на моя Господ. И докато понечих да проговоря на Исус, Той ме изпревари като казваше:

“Да, момчето Ми! Ти имаш кръстните рани на Нозете Ми, понеже посвети целия си живот, за да изявяваш Пътя Ми. А подобен пример Вавилон няма как да понесе или премълчи. И ето затова нозете ти бяха прободени заради Мене. Но Аз сега нека да ти покажа и другите рубинени Стълпове, които са Господните Ръце в Господния Храм. Защото тези Стълпове са поставени до Пресвящото място...”

Ето, че Господ ме заведе и при Стълповете, които бяха Неговите Ръце. И тогава Той протегна Ръцете Си към самите Стълпове, като ми казваше:

¹⁰ (Откровение 3:10-12)

“Виж как Ръцете Ми ще се съединят с вторите рубинени Стълпове в Моя Храм!”

В следващия миг Ръцете на Господ видимо се сляха със Стълповете. А тогава по самите Стълпове отново започнаха да се стичат струи от Христовата Кръв. И тази Кръв, като светеше с Небесна Светлина, отново се превърна в искрящ рубин. А това ме накара да извикам към Исус с всичката любов в сърцето си:

“О, Свети мой Исусе! Дай ми сладката привилегия и неземна радост да бъда свидетел на Ръцете Ти!”

В отговор Господ проговори отсрещ самите Стълпове, като ме попита:

“Наистина ли искаш да бъдеш като Моите Ръце? И готов ли си да претърпиш цената, както я претърпах и аз?”

“А за какво друго да живея, Господи? Какво друго да има смисъл или какво друго да си струва сетнината? Какво друго да искам да сторя в този преходен свят, който скоро ще премине и няма никога да се върне?”

Дай ми да бъда Твоите Ръце, Исусе! Защото само така мога да застана до Пресвятото място в Храма Ти и да спечеля Божието Съвършено благоволение...”

След последните ми думи Господ отново ме хвана с Ръцете Си. И като ме съгради в единия от рубинените Си Стълпове, каза ми:

“Давай, слуго Господен! Защото Ръцете Господни са Ръце на даване! Ръцете на Отца дадоха Сина! Ръцете на Сина дадоха Духа! Ръцете на Духа дадоха и от Отца и от Сина за Спасението на света!”

В следващия миг усетих как Божията Любов започна да изтича като Небесни лъчи от ръцете ми. И докато тя се изливаше към всичките човеци, били те зли или добри, към собствените ми китки се простряха остриетата на страшни гвоздеи. Те се впиха и забиха в ръцете ми. И гласове на ярост и злоба започнаха да крещят против сърцето ми, казвайки:

“Няма да отговорим на даването ти с даване! Няма да последваме примера ти! Няма да се откажем от търговиите си! Бич за твоя съблазняващ пример! И гвоздеи за твоите ръце!”

Братко мой! Болката беше толкова чудовищна и пронизваща, щото от дълбините на сърцето ми се изтръгна вик, с който възридах пред Исуса, казвайки Му:

“О, Господи мой! Мнозина не обичат Ръцете Ти! Мнозина мразят Примера Ти! Мнозина проклинат даването Ти! И как аз да продължа да давам, когато по долните хълмове и бърда купуват и продават? Как да остана в рубинения Ти Стълп, когато отговорът от мнозината е ярост, злоба и закоравяване?”

В този миг на страшното ми страдание Исус ми проговори, като казваше:

“Стой всякога в рубинения Ми Стълп и върши нещата заради Отца, Сина и Святия Дух, а не заради отговор или плод от човеците! Защото ето това е Вярата за всичките Ми даващи слуги!

Само с тази Вяра сърцата им няма да отпаднат! Само с тази Вяра ще се закрепите като Стълпове в Храма на Моя Бог и Отец! Защото Синът днес е далече по-горе! И ако Синът е по-горе, по-горе са и Нозете Му и Ръцете Му!

Ето, говоря на всичките Си чеда от Хълма Мория и от Святия Храм, в който пребъдва Тялото Ми!

Бъдете Мои Нозе и Мои Ръце всред погиващия свят!

Бъдете Мои рубинени Стълпове, които блестят с всичката Слава на Небето и на Небесния Бог! Защото Аз завинаги ще ви съградя в Себе Си, тъй щото няма никога да излезете вън от Храма Ми, но ще бъдете Вечен Пример и Вечни свидетели на Моя Свят Дух!

Укрепете сърцата си, защото Аз скоро ще посветя пророка Си относно останалите Свети неща в Моя Храм! Предайте устните си на молитва, сърцата си на смирение и ръцете си на щедрост, докато Господ извърши Светото Си дело във вас, та и вие да извършите Светите си дела в Господа!

Аз, Архитектът и Строителят на последния Ми Храм, все още говоря и не млъквам!”

ПОСЛЕДНИЯТ ХРАМ НА ХЪЛМА МОРИЯ - II

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Подложен на всичката възможна ярост и съпротива от дявола, аз трябваше няколко седмици да превъзмога над неговите отмъщения и провокации. Това беше непрестанен кошмар от стрели, удари и притеснения в плътта ми, каквито не бях получавал до написването на тези видения, свързани с Господния Храм на Хълма Мория.

Така за себе си разбрах, че винаги има един най-страшен период, едно най-тежко изпитание и един върховен миг на страдание, което идва винаги преди последните няколко стъпки до финала. Точно в този миг амбицията на дявола расте многократно. Точно тогава той идва с всичката си ярост и с целия си възможен натиск. За да се опита да обезсмисли жертвата ти, усилията ти, изнемогването ти и всичкото ти подвизаване за Царството. Но ето тук моят Господ отново ще заяви на дявола, че пред Него той остава духовно нищожество.

Ето тук Исус отново ще усили и разпали ревността ми. За да се завърши делото, започнато от слугата Му на Хълма Мория. Защото след тази книга Той вече ще е дал на всичките Си Верни Собствения Си Храм и Личното Си божествено свидетелство.

Може би ще ме попиташ:

“А какво ще правиш ти оттук нататък?”

И аз ще ти отговоря така:

Каквото и да правя, ще го правя с утехата и радостта, че то вече няма да изпълва, но ще преизпълва плановете на моя Господ и Спасител. Защото всеки слуга излиза от Дома на Господаря си с посочена задача и с определена мисия. И когато слугата извърши всичката Воля на Господаря си, свързана с въздигането и утвърждаването на Храма Му, то тогава извършеното дело ще му бъде печат и свидетелство, че няма да сподели съдбата на много други зли и лениви слуги, които има да отговарят за

нечестията си пред Христовото Съдилище. Защото, колкото до мене, аз винаги искам да стоя в коленете на Христос и да гледам онова, което Той ми показва в Словото Си и в целия духовен свят, бил той на Небето, на земята или под земята.

Но ти, братко мой, помисли върху това, че когато се въздига един Свят и възвишен Храм на Господния Хълм, то е нужно първо да се събере материалът за самия Храм и едва тогава да започне неговото изграждане и утвърждаване.

Ето това събиране Господ ми заповяда да направя през всичките години на моето слугуване за Него!

Събирах откровения и видения, знание и мъдрост, разум и духовни благословения. С малки, но уверени стъпки вървах след Исус, за да позная височината и дълбочината, дължината и широчината на Неговата Святост и божественост. И тогава наистина Го видях!

Видях Го като Превъзвишен Съдия!

Видях Го като Слънце и Зорница!

Видях Го като Канара и като Хляб!

Видях Го като Коренът и Потомъкът Давидов!

Видях Го като Пастир и като Знаме!

Видях Го като Светкавица и като Огън!

Видях Го като Алфа и Омега!

Видях Го като Плодоносна Лоза!

Видях Го като Вяра, Надежда и Любов!

Видях Го като Път, Истина и Живот!

И днес, на върха на пророческото си призвание и избиране пак Той ми дава да Го видя. Като Храм на Бога и Отца! Храм, Който е събрал в Себе Си всичките живи и скъпоценни камъни, родени и утвърдени от Святия Му Дух!

Какво повече да искам, братко мой? И какво повече да получи едно човешко сърце за един кратък живот на земята?

Ето, казвам ти, че повечето което искам, е Храмът на Хълма Мория да заблести като Слънцето в силата си. И лъчите от Този Храм да пробият облаците на Вавилонския дух и да слязат върху всичките връзани, оковани и пленени човеци. За да развържат връзките им и да строшат веригите им,

да съборят стените на религиозните тъмници и да превърнат на прах всичките крепости, с които лукавият ги е задържал в мрака на своята измама. Ето затова отсега нататък аз ще облажавам всяка душа, която се е предала в покорство на Благодатта на Святия Дух, за да бъде утвърдена и съградена в Тялото на Исус, Който е нашият Свят Храм на Хълма. Защото Той сега отново е до мен. И като е гледал на всичкото страшно злострадание, което преживях заради Словото Му и Името Му, пак не е престанал да ме закриля и пази. Тъй щото, било че страдам, Той е допуснал да страдам. Било, че съм бил предаден на похулване и поругание, пак Той е, Който ще прослави Името Си чрез слугата Си. Затова нека сега да продължа с думите, които Господ проговори на сърцето ми, преди да ме въведе в останалите Свети видения от Храма Си. Ето какво ми каза Исус:

“Слуго Господен! Ти понесе Господния товар на плещите си и тежестта на всичките видения и откровения, с които посветих и просветих сърцето ти. И сега вече ти казвам, че това е една достатъчно голяма Небесна тежест, която ще носиш оттук насетне в целия си живот за Мене. За да се сбъдне в съдбата ти написаното от Еремия:

“Понеже товар ще бъде на всекиго Неговото слово...”¹¹

И ако някой днес би Ми казал:

“Говори на слугата Си, Господи! Давай му още, и още, и още!”

То такъв нека Ми отговори:

А ще Ми дадеш ли ти плещите си, за да смъкна част от товара на пророка Си и да ти го дам да го носиш? Ще Ми дадеш ли ти сърцето си, за да го предам на поругание, безчестие, угнетение и смазване поради всяка Моя дума и всяко Мое видение? Ще Ми дадеш ли ти името си, за да го направя известно сред всичките яростни противници на Небесното благовестие? И ще понесеш ли тогава хулите, укорите, омразата и чародейството на Вавилон без да възроптаеш и без да се озлобиш? Ако си готов на всичко това, то пристъпи към Мене и Аз наистина ще ти говоря така, както говоря и

¹¹ (Еремия 23:36)

до днес на пророка Си. Но ако не си готов, то тогава сложи ръка на устатата си и не бързай да Ме молиш за нищо, понеже Аз вече ти дадох всичко!

Не разбират ли Моите, че Словото Господно става товар в сърцето на всеки от слугите Ми?

Не разбирате ли, че някой трябва да ви износи, да ви изстрада, да ви изкупи, да ви утвърди, да ви възрастява, и да плати със сълзи и злострадание за всяко осветено сърце и всяка просветена душа?

А колцина са слугите Господни, на които съм дал достъп до Святия Си Престол и съм научил да познават Сърцето Ми? Колцина са ходатаите, които да просят Божията Милост в пролома? Колцина са жертвените юнци, с които Отец Ми се удовлетва да общува и да ги изпълва със Своята тайнствена Премъдрост?

Ето, казвам на всички ви, че дойде мигът в живота ви, когато ще изпитам не на думи, но на дело всичката ви вяроност, всичкото ви послушание и всичката ви любов! Защото години наред сях в сърцата ви от семената на Вечния Живот. И като ги сях, поливах ги. И като ги поливах, очаквах от всички ви да растете в познаването на Господа и във вършенето на Неговата Воля.

И ето затова във върха на пророческото призвание, дадено на слугата Ми, Аз идвам при вас със Святите видения от Моя Храм на Хълма Мория. Храмът, в който ще въздигна и съградя всичките Си Звани, Избрани и Верни.

Колкото до съдбата на пророка Ми Стефан, то ще продължа да изливам в сърцето му от Себе Си, когато видя всички ви като живи и скъпоценни камъни в Храма на Моето Тяло. Защото на живите ще бъде изобилен Живот, и на скъпоценните – Небесна скъпоценност. А сега имайте вяра, ревност и боголюбие, за да Ме последвате в Святите видения, които ще разкрия на слугата Си. Аз, Архитектът и Строителят на последния Ми Храм, все още говоря и не млъквам!"

1. ВИДЕНИЕТО С АРКИТЕ В ХРАМА

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

По Съвършената Воля на Исус аз отново бях издигнат от Него на Хълма Мория, за да гледам и да опиша всички прекрасни видения, свързани с Неговия последен Храм. Затова нека сега да ти предам думите, които Господ проговори на сърцето ми. Ето какво ми каза Той:

“Слуго Господен! Умът ти ще бъде удивен и сърцето ти докоснато както никога. Защото за всичките Звани, Избрани и Верни, които слушаха Гласа Ми и приемаха с вяра Моите видения, дойде мигът да се намерят съвършено съединени с Мене.

Като живи и скъпоценни камъни в Моя Храм!

Като благословено и просветено поколение на Сион, което се докосва до всичката Слава и Величие на Господа. Затова ти сега отново Ме последвай в Моя Храм. За да ти покажа нещата, които никога не си виждал в такава пълнота и съвършенство...”

След последните Си думи Исус вече отваряше вратите на Храма и влизаше в него, а аз Го последвах. Така сърцето ми отново беше запленено от всичките предишни видения. Понеже виждах Основата, Стените и рубинените Стълпове на Храма. Но ето, че Господ влезе навътре в Храма, като се приближаваше до Пресвятото място. И тогава, като вдигна ръцете Си нагоре, посочи към Арките, които обикаляха в кръг около Пресвятото място, като ми казваше:

“Виждаш ли тези Арки? Виждаш ли тяхното изящество и всичката им красота?”

Погледнах на самите Арки и тогава усетих как към сърцето ми дойде могъща Божия Сила отсрещ тях. А това ме накара да се приближа до Исус и с възхищение да Го попитам:

“Но какво представляват самите Арки, Господи? Какво е тяхното значение в Твоя Храм?”

В отговор на думите ми Спасителят се усмихна. А след това, като разтвори мантията Си, посочи с ръце Ребрата Си, като ми казваше:

“Както някога рекох на Тома, така сега и на тебе казвам:

Дай си пръста тука и тури го в Ребрата Ми! И не бъди невярващ, но вярващ!”

С огромно вълнение протегнах ръката си, за да положа показалеца си в Исусовите Ребра. И ето, че когато ги докоснах, една Небесна Светлина започна да струи отсрещ Арките в Храма. А самото Сърце на Спасителя, туптящо зад Ребрата Му, проговори на моето сърце, като ми казваше:

“Пази ме и ме закриляй! Не ме наскърбявай и не преставай да мислиш за мен! Защото аз туптя за тебе ден и нощ. И от мене е Кръвта, която ти дава Спасението и Вечния Живот!”

Думите на Исусовото Сърце ме накараха да падна на колене пред Господ. И като продължавах да докосвам с пръст Ребрата Му, аз тихо Го попитах:

“Какво са Ребрата Ти, Исусе? Не са ли те защитници на Сърцето Ти? И не затова ли в Твоя Храм те са оприличени на Арки, които обикалят в кръг около Пресвятото място?”

В отговор на думите ми Исус ме хвана с ръцете Си и ме въздигна до височината на самите Арки. А след това ми каза с твърде съкровен Глас:

“Бъди една от Моите Арки, едно от Моите Ребра, които пазят Сърцето Ми!”

Докато Господ ми говореше, самата Небесна Светлина ме привлече към Арките, тъй щото се почувствах съединен с тях. А тогава очите ми вече наблюдаваха Пресвятото място...

Едно Свято Сърце, блестящо като Слънцето, туптеше и изливаше Христовата Кръв за Спасението на целия свят. И тая Кръв, като тръгваше от Хълма Господен, скоро започваше да тече по всичките долини и низини, за да търси и намира човеците, които да докосне и спаси. Но ето, че светът не искаше да пусне човеците от себе си. А неговите зли слуги, оприличени на Римски войници, се прицелваха в Господния Храм на Хълма. И като запокитваха копията си с всичката си сила, казваха с ярост на Господа:

“Престани да ограбваш наследството ни! Престани да ни лишаваш от чедата, които сме поробили и завладели! Престани да изливаш Този Свят Дух от Хълма! Дано Сърцето Ти се пръсне от железните остриета на нашите копия! Дано Благодатната Ти Кръв спре да тече и да спасява!”

А копията, които летяха твърде бързо, приближиха се до Храма Господен и започнаха да се забиват в Ребрата на Исуса. Така едно копие се заби и в мен. И самото му острие започна да крещи против духа ми с всичката ярост и злоба на Сатана:

“Отмести се от мястото си, за да пробода Сърцето, което мразя! Дай ми път, за да вкарам моя свят в Храма на Исус! Дай ми шанс, за да се прицеля и поразя това Благодатно Сърце! Защото то разрушава моята търговия, моите интереси, моите користи и моят светски дух!”

Ето, че острието на копието се заби с всичката си сила в мен, като крещеше постоянно думите си. Но тогава аз извиках с всичката си ревност и любов към Господа, тъй щото водите на Духа премержиха в сълзи очите ми, и Кръв от Кръвта на Исуса бликна отсред мене:

“Да ти дам ли път до Сърцето на Исуса, та да прободеш моя Господ и всичката Му Свята Любов? Да ти дам ли да влезеш с Римски дух в Храма Му, та нечестиято ти да потъмни живите и скъпоценни камъни? Да дам ли на търговията ти и на користите ти място до Благодатта, или на насилието ти и на интересите ти място до Любовта?”

Не, дяволе! Не, духо на всяко нечестие! Прободи ме многократно ако щеш, но пътят на желязното ти копие ще спре до мен и острието ти няма да се докосне до Сърцето на моя Господ...”

Докато говорех против острието на копието, то никак не удържа на Водата и Кръвта, тъй щото се оттегли назад и падна в долината под Хълма, сипейки хули и проклетия, които вече не можеха да ме засегнат. А тогава усетих как Святите ръце на Господ ме прегърнаха, тъй щото Той ме извади отсред Арките, които пазеха Пресвятото място. И тогава, с просълзени от възмущение очи, Исус докосна с ръка кървавата рана, която копието беше оставило върху едно от ребрата ми, и ми проговори, като казваше:

“Стефане! Приятелю на Сърцето Ми! Това беше първото от местата, на които Господ те сложи, когато те посочи и помаза да Му бъдеш пророк. Ти стана Арка Господна, Ребро Господно, за да пазиш Сърцето Ми непрободено и ненаскърбено от копията на Римския Дух. Ти пръв заяви против всичките търговци в Храма Ми и публично ги изобличи като разбойнически вертеп.

И понеже копията на светския дух бяха раздразнени до ярост от изобличенията Ми, то и затова сърцето ти понесе твърде много омрази, хули и презрения заради Мене!

Но ето затова днес казвам на всичките Си братя и сестри:

Мнозина са станали човеците, които искат Господ да пази сърцата им, но малцина са останали слугите, които искат да пазят Сърцето на Господа!

Опазихте ли Сърцето Ми, люде Мои? Докоснахте ли с ръце Ребрата Ми, та да проумеете, че тези са Божиите слуги, които доброволно се предават на всякакво пробождане, бичуване и отмъщение заради Сърцето Ми? И докога мнозина ще бъдете като Тома, за да искате да докоснете раните на Оня, Който е горе, а никак няма да видите раните Му в ония, които Той е поставил като Арки в Храма Си?

Ето, Господ на много места в Словото Си ви е говорил, че има мъже и жени по Сърцето Си. И ако до днес вие не сте знаели кои са човеците по Сърцето Му, то знайте, че това са тези, които са най-близо до Сърцето Му!

Ребрата Господни, които пазят ненаскърбен Святия Дух! Арките Господни, които обикалят в кръг около Пресвятото място!

Силните мъже и жени на вяра, които помнят и знаят, че както от реброто на Адам Отец сътвори първата жена, така и чрез Ребрата на Сина Си Той ще въздигне и утвърди последната Си Църква! За да бъде Църквата Му майка на всичките живи, както и Той е Отец на Живота!”

Братко мой! Господ все така ми говореше, а сълзите от очите Му бликнаха и на моите очи. И аз, гледайки на Арките в Храма Му, обвити в ореол от Светлина и Святост, въздъгнах и тихо рекох в сърцето си:

“Исусе мой! Докато лицемерите и търговците Те разпъват на земята, нека бъде болка от болките Ти, рана от раните Ти, вода от водите Ти и Кръв от Кръвта Ти! Всякакво зло нека дойде на мене, но не и на Сърцето Ти! Всякакво копие нека прободне мене, но не и Сърцето Ти! Амин и Амин!”

2. ВИДЕНИЕТО С НЕБЕСНИЯТ ОБРАЗ НА ИСУС

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Преди много години сърцето ми съзря Образа на Исус. Образ светъл, красив и неизразимо прекрасен. Образ, толкова дълбок и неизказан, щото колкото повече се вглеждаш в него, толкова повече се изгубваш в Небесната му привлекателност и пречудност. Образ, толкова преизпълнен от Благост и Нежност, щото влюбването ти в него става неудържимо.

Ето така, влюбен в Образа на Исуса, аз пожелах да пребъдвам пред Него каквото и да ми коства това. Защото една усмивка от този Образ, един лъч от очите Му или смях от устните Му бяха за мене по-желателно богатство и жадувано благо от богатствата и богатата на целия свят.

Но знаел ли съм аз, че ще дойде миг, когато Господ ще ми покаже как целият Му Небесен Образ е изпълнил Храма Му? Знаел ли съм, че в този Храм ще видя Косите и Брадата, Ноздрите и Ушите, Устните и Очите на Исус? Знаел ли съм, че Святият Дух ще положи неудържим копнеж в цялото Тяло Христово, за да търси Главата на Исус и да се преобразява в Същия Образ, от Слава в Слава?

Истината е, че Отец скоро ще ни направи съобразни с Образа на Сина Му. И Самият Му Образ ще заблести в Господния Храм на Хълма Мория. Ето защо оттук нататък следващите видения в Храма Господен ще продължат с Образа на Исуса, сиреч, с Небесните черти на Главата Му, която Отец е направил да отразява всичката пълнота на Божеството.

Всички тези мисли, родени от благодатното водителство на моя Господ, ме изпълниха с прекомерна радост и неизживяно щастие. Аз дори и не предполагагах, че Исус ще ми разкрие Небесния Си Образ, тъй щото да видя чертите на Образа в Храма Му. Но ето, че Той отново започна да ми говори, като ми казваше:

“Как мислиш? Защо Словото говори за Мене като за Оня, в Когото телесно обитава всичката пълнота на Божеството? Не затова ли, за да гледате с вяра на Мене и да се преобразите чрез Моя Свят Дух?”

“О, Исусе! Нима мога да забравя писаното от Апостола Ти Петър? Та нали той в посланието си написа, че Ти ни даваш твърде великите обещания да бъдем участници на божественото Ти естество? Какво друго да Ти кажа аз, освен да се възхищавам на всичко, което досега ми показва в Твоя последен Храм?”

Господ се усмихна на думите ми, а Лицето Му заблестя от Небесни лъчи. И ето, че Той отново ми проговори, като казваше:

“Как мислиш тогава? Къде е запечатана най-голямата Слава на твоя Господ? В Тялото Му или на Главата Му?”

“О, Спасителю мой! Ако ние сме Твоето духовно Тяло, то Ти Самият оставаш Главата! Тъй щото, ако Славата на Тялото е голяма, то Славата на Главата ще го превъзхожда във всичко!”

“А не обеща ли Отец Ми на всички, които е предумнал, че ще ги направи съобразни с Образа на Сина Му? Къде е тогава Образът на Сина Му? В Тялото или на Главата?”

“На Главата е Образът Ти, Исусе!” – отговорих с вълнение аз. А Господ отново ми каза:

“Щом Образът е на Главата Ми, то знай, че чертите на Моя Образ непременно ще се намерят в Моя Храм. Тъй щото всеки, който Ме люби, да пожелае да получи Образа Ми и да се изпълни с него. А ти, слуго Мой, като гледаш на Главата Ми, какви черти виждаш от Образа Ми?”

Като в сън повдигнах очите си към Исус. И тогава с подтик и чудесно присъствие от Святия Дух, аз започнах да гледам през самите черти на Господ. Тъй щото която и черта от Главата Му да гледах, да я разпознавам като част от Храма Му. А това ме накара тихо да Му отговоря, казвайки:

“О, Исусе! Устните ми са недостойни да Те хвалят! Защото Ти Си покрасив от човешките чеда. Твоят Лик е Лик Небесен. Твоите черти са пълни с Дух и Живот, със Светлина и Благодат, с неизказана и тайнствена Премъдрост. И сега какво друго да сторя, освен да коленича пред Тебе и Ти да говориш на слугата Си?”

В отговор на думите ми Исус протегна ръката Си и погали главата ми. А след това отново започна да говори, като ми казваше:

“Помниш ли как написа в една от пророческите книги, че си видял границата на всяко съвършенство? А не ставаше ли така, че след всяко Мое идване при теб границата се отместваше напред и сърцето ти се пълнеше с нови и нови откровения и видения за Мене?

Ето, казвам ти, че днес ти наистина ще видиш границата на Божието съвършенство. Защото в Образа на Сина Си Отец благоволи първом да скрие, а след това да открие всичката пълнота на Божеството. Тъй щото който види Моя Образ, да вижда Отца. И който види Отца, да се изпълни с Духа Му.

Ето, слуго Господен! Сега ти давам да гледаш Лицето Ми!

Виж Косите и Брадата Ми! Виж Ноздрите и Ушите Ми! Виж Устните и Очите Ми! И като протегнеш ръцете си – докосни ги! Защото всяка част от Образа Господен ще бъде Свят Дух за сърцето ти. Свят Дух, Който ще положи чертите от Господната Глава в последния Храм на Господния Хълм!

Блажени човеците, които пожелаят Образа Ми и се утвърдят в него. Защото такива ще се нарекат най-велики в Божието Царство! Най-скъпоценни от скъпоценните и най-утвърдени сред утвърдените Божи синове и дъщери!”

Послушал най-благодатната и Свята заповед на Исус, аз започнах да докосвам Небесните черти на Главата Му. А от самото докосване Храмът на Хълма Мория се напълни и преизпълни от Христовата Слава.

Моля те, братко! Докосни с вяра и ти Небесните черти на Христовия Образ! За да останеш завинаги свързан с тях, както и те с тебе!

Амин и Амин!

3. ВИДЕНИЕТО СЪС ЗАВЕСИТЕ НА ХРАМА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Аз все така стоях пред моя Господ, когато ръцете ми се протегнаха, за да погаят Косите Му, а след това и Брадата Му. И ето, че от самото погалване през пръстите ми преминаха божествени светкавици. И самите светкавици се събраха над Исусовата Глава в един единствен лъч, който се стрелна над стените на Господния Храм. И този лъч, като застана над Пресвятото Място, мигновено образува спускащи се Завеси отляво и отдясно. Те се разстлаха като ефирна коприна, която падаше на вълни и докосваше белия мрамор на Основата. Това ме изненада, тъй щото извиках от прекомерен възторг. И като погледнах на моя Господ, попитах Го:

“Какво ми стори, Исусе? Защо след като погалих Косите Ти и Брадата Ти, отсред пръстите ми излязоха светкавици? И защо тия светкавици се събраха в лъч, който образува ефирни копринени Завеси отляво и отдясно на Пресвятото място? Как да проумея знамението с Косите Ти и Брадата Ти? И как да разбирам тези Завеси, Господи?”

Исус се усмихна, а след това ми отговори, като казваше:

“Разбирай знамението с Косите и Брадата Ми като Съвършено свидетелство от Дух и Истина. Защото сега сърцето ти стана свидетел как се утвърждават Завесите на Моя Храм.

Ето, Стефане! Именно копринените Завеси, които падат отляво и отдясно на Пресвятото място, са Косите Ми и Брадата Ми. Всеки, който протегне ръцете си, за да докосне Завесите, ще получи истинското потвърждение от Отца Ми за красотата на Господа. Но ти сега иди и виж Завесите от съвсем близо. Защото сърцето ти наистина ще бъде изненадано...”

Гледах светлокафявите Коси на Исус, които се спускаха на вълни край Главата Му. Гледах и Брадата Му, падаща на нежни къдрици пред шията Му. А след това извърнах очи и към самите Завеси отляво и отдясно на Пресвятото място, които бяха приели цвета на Косите и Брадата на Господ. И като стоях замаян и сепнат, чух Исус отново да ми казва:

“Иди, иди при Завесите! И като протегнеш ръцете си – докосни ги! За да дадеш свидетелството от Отца Ми на всичките Ми братя и сестри!”

С дълбоко благоговение и с всичкото преклонение на душата си, аз се приближих до Завесите на Храма. И като погледнах отново към Господа, протегнах ръката си, за да докосна Завесата, която беше отляво. А тогава през пръстите на ръката ми отново преминаха светкавици. И самата Завеса ми проговори с Гласа на Исус, като ми казваше:

“Аз съм чистият Разум Господен! Който докосне мен – той докосва Главата на Исуса! А който докосва Главата на Исуса, той се изпълва с мислите на Исуса, които са Косите Му! Докосвай ме, слуго на Живия Бог! И нека умът ти се просвети и преобрази като ум Христов! За да издирваш мислите на Бога и да познаваш Съвършената Му Воля!”

Думите на Завесата бяха заредени с такава Светлина, и светкавиците през пръстите на ръцете ми бяха толкова мощни, щото паднах на коленете си пред самата Завеса и побързах да покрия главата си с нея, като извиках:

“Господи мой! Ти, Който изпълваш с Духа Си Своя Свят Храм! Дай ми, моля Те, Разума Си! Направи върху главата ми да се задържи поне едно косъмче от Косата Ти!”

В тоя миг на молитвата ми от Пресвятото място се появи огнена ръка. Тази ръка се простря над главата ми и тогава сърцето ми чу Отец от самите небеса да ми казва:

“Чиято глава погалья с ръката Си, върху нея остава благоволениято Ми довека! Бъди разумен, сине човешки! Понеже възлюби Косата на Исуса, която е Завесата на Разума!”

Едва усетил погалването от Отца, аз бях заслепен от Светлина, която нахлу към всичките ми помисли и превзе цялото ми сърце. А тогава Отец отново проговори от небесата, като ми казваше:

“Когато гледаш пред себе си, Светлината Ми ще гледа преди тебе! Когато мислиш и разсъждаваш в сърцето си, Светлината Ми ще мисли и разсъждава преди тебе! И така довека ще останеш

погален от ръката Ми и благословен с Разума на Исуса, Чиято Глава си възлюбил!”

Думите на Всевишния бяха толкова тежки и помазани, щото аз не можех да се изправа от мястото си. Но ето, че Исус се приближи до мен и ми подаде ръката Си, като ми казваше:

“Както докосна лявата Завеса, така сега прости ръката си, за да докоснеш и дясната!”

Послушал Исус, аз повторно протегнах ръката си, за да докосна дясната Завеса. И ето, че и този път през пръстите ми преминаха светкавици, а Завесата просия твърде силно. И тогава тя също ми проговори с Гласа на Исуса, като ми казваше:

“Аз съм Мъдростта Господна! Който докосва мен, той докосва Братата на Исуса! А който докосва Братата на Исуса, той е готов да говори и с устните на Исуса! Докосвай ме, слуго на Живия Бог! И нека устните ти бъдат помазани като устни Христови! За да говориш превъзходно и сърцето ти да прелива от неизказани тайни и Божии откровения!”

Думите на Завесата бяха заредени с такава Любов, и с толкова Свято помазание, щото аз отново паднах на колене пред нея. И като хванах копринените ѝ гънки и докоснах с тях бузите и устните си, извиках:

“Господи мой! Ти, Който изпълваш с Духа Си Своя Храм! Дай ми Мъдростта Си! Направи върху бузите ми и под устните ми да се задържи само едно косъмче от Братата Ти!”

В този миг на молитвата ми отсрещ Пресвящото място се появиха огнените устни на Отец. И тогава тези огнени устни проговориха на сърцето ми, като казваха:

“Чиито бузи и устни целуна с устните Си, върху тях остава Моето благоволение довека! Бъди мъдър, сине човешки! Понеже възлюби Братата на Исуса, която е Завесата на Мъдростта!”

Едва усетил целувката на Отца, аз бях изпълнен от Огъня на едно Свято Миро, което подпали бузите и устните ми. А тогава огнените устни на Отца отново ми проговориха, като казваха:

“Когато решиш да отвориш устните си, Святото Ми Миро ще ги отвори преди тебе! И когато говориш с неприятелите пред портите, Огънят на целувката Ми ще говори преди тебе. За да съкрушиш ония, които се мислят за мъдри и знаещи. И да вържеш силата на онази змия, която е силна да погубва с мъдрост земна, животинска и бесовска. Бъди целунат от Мене довека, сине човешки! Защото Мирото върху устните ти няма да свърши, и Огънят на езика ти няма да се угаси!”

Гледах на Завесата, а сърцето ми беше примряло от неизразимо щастие и блаженство. И като не знаех що да сторя, обърнах погледа си към Исуса. А Той, с прекрасна Небесна усмивка ми проговори, като казваше:

“Иди и дай това най-свято видение на всичките Ми братя и сестри! Иди и насърчи всичките Божии люде да се стремят към Разума и Мъдростта на Човешкия Син. Защото Разум ще рече главите ви да бъдат погалени от ръката на Отца Ми! И Мъдрост ще рече устните ви да бъдат целунати от Неговите устни! За да имате Светлината на Косата Ми и Мирото от Брадата Ми! За да влизате през Моите Завеси до Пресвятото място, където Аз ви чакам като свещеници на Святия Дух!”

Косите и Брадата на Исуса, братко мой! Разумът и Мъдростта, които са най-пречудните украшения на Господния Храм! Потърси ги с цялото си сърце! И нека главата ти бъде погалена, а устните – целунати от Отца на висините! Амин и Амин!

4. ВИДЕНИЕТО С БЛАГОУХАНИЕТО В ХРАМА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Подобно на археолог, който е копал в земната твърдина и е открил скъпоценно съкровище, аз сега се радвам прекомерно. Защото днес Господ дава на сърцето ми най-голямото от всичките Небесни богатства. Богатството да пребъдвам в Храма Му на Хълма и да величая Името Му с всички Небесни видения, които Той ми дава да опиша.

Казвам ти, братко, че тези богатства са по-реални от всичката реалност на измамливия свят. Те са нашата Вечност, нашата надежда да се съградим в Святия Дух, нашата наслада – да преживеем със сърцата си стиховете на псалома:

“А в Храма Му всеки възгласява: Слава!” ¹²

Виждал ли си ти Славата на Господа? Заблестявало ли е пред сърцето ти всичкото Небесно величие на Исуса? И проумял ли си колко сладка, пречудна и блажена е онази награда, с която Исус се обеща, казвайки:

“Който победи, ще го направя стълп в Храма на Моя Бог; отгдето няма вече да излезе вън; и ще напиша на него името на Моя Бог, и името на града на Моя Бог, новия Ерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; ще напиша и Моето ново име...” ¹³

И ето тази надежда – да не излезеш вече вън от Храма, но да останеш в него довека, Исус ми разкри с видението, за което сега ще ти разкажа.

Аз стоях до моя Спасител, а сърцето ми тръпнеше от мисълта, че отново ще докосна с ръце Небесните черти на Главата Му. А Исус, видял копнението ми, застана пред мен, като ми казваше:

“Протегни сега ръцете си и докосни Ноздрите Ми! За да дадеш Съвършеното свидетелство на Святия Дух на всичките Ми братя и сестри!”

С премрежени от Христовата Слава очи аз прострях ръцете си към Лицето на Господ и вече докосвах Ноздрите Му. А тогава от самите Ноздри се разнесе едно чудесно Благоухание, което изпълни целия Му Храм...

¹² (Псалом 29:9)

¹³ (Откровение 3:12)

Никога не бях вдишвал такъв прекрасен аромат. В него имаше толкова много пролет, толкова много свежест, толкова съвършени и чудни нюанси, щото Господната омая превзе и разлюля цялото ми същество. И в този миг аз се чудех дали не съм птица, кацнала до разцъфналия цвят на някое дърво, дали не съм пърхаща пеперуда, намерила почивка в чашката на някое цвете, дали не съм пчелица, пиеща с наслада от нектарите на Мъдростта. Но каквото и да бях, то се дължеше на Благоуханието, което се въздигна от Ноздрите на Исуса. Благоухание, което изтръгна един единствен въпрос от сърцето ми:

“Какъв е тоя Небесен аромат, Исусе?”

А тогава Господ протегна напред ръката Си. И като посочи едно определено място в Храма Си, каза ми:

“Последвай Ме! Защото сега ще ти дам да видиш на кои човеци се дължи Благоуханието в Моя Храм. Защото те са, които всякога се стремят към Ноздрите на Господа...”

Тръгнах замаян след Исуса. А когато Той се спря и посочи с ръка към скъпоценните камъни в Храма Си, аз ги погледнах и сърцето ми преля от възторг...

Това бяха камъни от нежен планински кристал, в които стояха като запечатани различни цветя. Имаше теменуги и кремове, минзухари и синчец, макове и рози. Сякаш, че пред очите Ми Исус беше отворил една Небесна Книга, която беше като съвършен хербарий за всичките възможни благоуханни цветя. И всяка страница от тази Книга беше скъпоценен камък, от който се разливаше чудесен аромат в Господния Храм. Това ме накара да попитам Исуса с развълнуван глас:

“О, Господи мой! Как Святият Дух е съградил тези камъни в Храма Ти? И как всеки камък е дошъл с ароматното си цвете при Тебе?”

В отговор Спасителят ми проговори, като казваше:

“Тези са, за които казах, че няма никога да излязат вън от Храма Ми, но всякога ще останат в него. Тези са, от които Отец Ми най-много се удоволства. Защото Сам Той вдишва сладкото им Благоухание. А искаш ли ти да разбереш тайната на тяхното пребъждане в Храма?”

“Да, Исусе! Искам това!” – отговорих аз. А тогава Господ вдигна ръцете Си нагоре, като ми казваше:

“Който се стреми към Ноздрите на Човешкия Син, той се стреми и към жизненото дихание, с което Отец даде Живот на Последния Адам! Коленичи в нозете Ми, слуго Господен! И нека жизненото дихание от Отца Ми, дошло в Моите Ноздри, да стане жизнено дихание и на твоите ноздри!”

Послушал Исус, аз коленичих в нозете Му и също вдигнах ръцете си към Бога и Отца. А тогава от самите Ноздри на Исус излезе Божия Светлина, която влезе и в моите ноздри. И Святият Божий Дух проговори на сърцето ми, като казваше:

“Онзи, който иска Живота на Последния Адам, първо отива в Смъртта Му! Тъй щото, ако и да умре, да живее! Такова е жизненото дихание на Отца в Ноздрите на Сина Му!

Искаш ли да умреш за Исуса? Искаш ли всичко твое да умре, тъй щото всичко Негово да живее?”

“Искам, Свети Душе!” – извиках аз с всичкия копнеж на сърцето си. И ето, че Духът ме грабна и понесе, тъй щото съвсем скоро очите ми видяха Господния Гроб. А Святият Дух, като извади отсред мен всичко, което трябваше да умре, положи го като семе в градината на Господния Гроб, където имаше хиляди разцъфнали цветя. И ето, че моето семе наистина умря. Но там, при Гроба Господен, се отрони камък от Скалата, а в самата градина, изникна полски крем. И Исус, явил се като Възкресението и Живота при самия Си Гроб, откъсна полския крем и го положи в отронилия се камък, като казваше:

“Ето, Стефане! Сега си не само камък от Скалата, в която беше положен Гробът Ми! Сега си и цвете от градината при Господния Гроб! И делото ти благоухае в Ноздрите Ми! Затова ще вдигна оттук камъка ти и ще го поставя при Моите скъпоценни камъни в Храма Ми! За да не излезеш никога вече вън, понеже умря за света и светът умря за тебе, но оживя за Мене и Аз оживях за тебе!

Когато гледам камъка ти, ще виждам цветето в него!

Когато гледам цветето ти, ще виждам камъка в него!

Защото ето това е Примерът, който давам на всичките Ми братя и сестри! Примерът – да пожелаете Ноздрите Господни и да се явите като Христово Благоухание пред Лицето на Отца Ми. За да се сбъдне писаното от Апостола Ми за всички вас:

“Но благодарение Богу, Който винаги ни води в победително шествие в Христа, и на всяко място изявява чрез нас благоуханието на познанието на Него. Защото пред Бога ние сме Христово благоухание за тия, които се спасяват, и за ония, които погиват. На едните сме смъртоносно ухание, което докарва смърт, а на другите животворно ухание, което докарва живот. И за това дело кой е способен?”¹⁴

Ето, показах ви кой е способен! И блажени всички, които протегнат ръце към Ноздрите Ми, за да получат жизненото дихание на Последния Адам! Защото те ще се нарекат Цветята на Йеова и Благоуханието на Сион!”

Братко мой!

Думите в устата ми не стигат, за да ти кажа колко обичам Исус!

Защото Той стана за всички ни Мъдрост Божия!

Освещение и Изкупление за сърцата ни!

И какво друго да сторим ние за Господа, освен да се приближим до Неговия Гроб и до Неговата градина? Защото именно тогава всички, които са били въвн от Него, влизат вътре! В Смъртта на Исуса, за да намерят и Живота на Исуса! В диханието на Отца, за да станат скъпоценни камъни и благоуханни цветя в Последния Свят Храм на Господа! Откъдето няма вече да излязат въвн... Амин и Амин!

¹⁴ (2 Коринтяни 2:14-16)

5. ВИДЕНИЕТО С ПОКРИВА НА ХРАМА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Колкото повече се натрупват виденията в тази пророческа книга, толкова по-тежка става отговорността, която нося пред моя Господ и Бог за всяка страница, всяко изречение и всяка дума от нея. И аз не мога да не си давам сметка, че у мнозина човеци биха се появили съвсем закономерни въпроси. Например, ето такива:

“В крайна сметка в коя част на Храма Си те е поставил Исус? Защото във всяко следващо видение Той те намира като нова част от Тялото Си. А ти не можеш едновременно да си навсякъде в Тялото Му. Къде е мястото ти в Храма Господен, братко?”

Истината е, че откакто Исус ми дава всичките Си видения в тази последна пророческа книга, аз имам същите въпроси в сърцето си. Ето защо, преди видението с Покрива на Храма, аз никак не ги спестих на Спасителя. И в мига, когато Той ме въздигна отново на Хълма Мория, аз Го запитах същото:

“Каж ми, Господи мой! В коя част от Храма Си Ти Си поставил пророка Си? Защото не е възможно да бъда навсякъде в Храма Ти. Навсякъде Си само Ти със Святия Си Дух...”

Слушайки думите ми, Исус се усмихна. А след това ми отговори, като казваше:

“Когато Господарят е решил да разкрие на слугата Си всичките Небесни чертежи на последния Си Храм, то Той ще го постави по Волята Си на всяко място в Храма Си.

И нека никой да не счита това за някаква Моя божествена прищявка. Защото тази Моя книга непременно ще докосне всичките живи и скъпоценни камъни по целия свят. И всеки камък трябва да се почувства като лично повикан, лично възлюбен, лично пожелан и лично съграден от Святия Ми Дух в Храма Ми.

Как мислиш тогава? Не трябва ли Господарят да утвърди неколцина универсални слуги, които да стоят и да свидетелстват от всяко място в Храма Му? И могат ли Моите да проумеят с колко

съдба са заредени думите на Апостола Ми Павел, който за своята длъжност пред Господа написа:

“Защото, при все, че съм свободен от всичките човеци, аз заробих себе си на всички, за да придобия мнозината. На юдеите станах като юдеин, за да придобия юдеи; на тия, които са под закон, станах като под закон, (при все че сам аз не съм под закон), за да придобия тия, които са под закон. На тия, които нямат закон, станах като че нямам закон, (при все че не съм без закон спрямо Христа), за да придобия тия, които нямат закон. На слабите станах слаб, за да придобия слабите. На всички станах всичко, та по всякакъв начин да спася неколцина. Всичко това върша заради благовестието, за да участвам и аз в него...”¹⁵

И ето това – на всички да стане всичко – днес е Свята длъжност на пророка Ми. Той трябва да се намери като всяка част от Тялото Ми и като всякакъв камък в Храма Ми. Тъй щото чрез свидетелството му Аз да Си придобия всичкия Верен остатък, който Ми е приготвен от Отца Ми. А колкото до вечното място на слугата Ми и неговото духовно служение за Небето, то той си остава част от Основата Ми, понеже е слуга. Но това никога няма да му попречи да има съвършен достъп до всяка част от Храма Ми, за да се изявява в нея. И нека този Мой избор не съблазнява никого, но да насърчи всички ви. Понеже пророкът Ми никого от вас не е онеправдал, нито е изместил когото и да било от мястото му в Храма...”

След тези Свои думи Господ ме погледна с ревниви очи, като ми казваше:

“Толкова от Мен за твоето място в Храма Ми. А сега отново Ме последвай. Защото искам да ти покажа Покрива на Храма Си...”

Ето, че Исус отново влезе в Храма на Господния Хълм Мория, а аз Го последвах. Така, влязъл след Него, аз Го чух да ми казва:

“Повдигни главата си и гледай на Моя Покрив. Гледай колко висок е той. И като го гледаш – кажи Ми:

¹⁵ (1 Коринтяни 9:19-23)

Как би се възкачил на Покрива? Виждаш ли някъде стълба, която да води до него? Виждаш ли някакъв начин да се въздигнеш до него?”

Послушал думите на Исус, аз повдигнах главата си нагоре. И ето, че очите ми вече наблюдаваха Покрива на Храма. Той наистина беше твърде високо и не беше никак възможно да бъде достигнат и изкачен. Но въпреки това очите ми виждаха скъпоценните камъни, които изграждаха Покрива. И щом те бяха там, то наистина съществуваше начин Покривът да бъде достигнат. Това ме накара да кажа на Исус:

“О, Господи мой! Виждам Покрива на Храма Ти и той наистина е поставен много високо. И въпреки, че не виждам стълба, която да възкачва до него, пак зная, че тази стълба Си Ти. И въпреки, че не виждам начин да се възкача на него, пак зная, че начинът Си Ти...”

Слушайки думите ми, Исус се разсмя. А след това със сериозен Глас отново ми проговори, като казваше:

“Да, така е! Аз съм стълбата за Покрива и Аз съм единственият начин той да бъде достигнат и възкачен. Помисли тогава отново и Ми кажи:

Кога в живота си ти си чувствал извисяването в Господа? Кога светът е избледнявал за теб, а Божието Царство е ставало живо и съвършено реално?”

“О, Исусе! Винаги когато Ти Си идвал да говориш на сърцето ми, аз съм чувствал извисяване и въздигане от Святия Дух. И винаги, когато съм последвал Гласа Ти с Вярa, светът е избледнявал за мене, а Царството е оживявало...”

“А как идва Вярата? Или от какво идва Вярата?”

“Господи мой! Ще повтора думите на Апостола Ти Павел. Защото те са най-точните, които Си дал в сърцата на всичките Си чеда:

“И тъй, вярването е от слушане, а слушането - от Христовото слово...”¹⁶

След цитираното от мен, Господ протегна ръцете Си и докосна с длани страните на главата ми. А след това ме попита:

¹⁶ (Римляни 10:17)

“Ако Вярата те издига нагоре и тя самата идва от слушането на Моето Слово, то няма ли усърдното слушане да направи усърдна и Вярата? И няма ли, колкото повече слушаш, толкова повече да вярваш, и колкото повече вярваш, толкова повече и да се издигаш? А кой е органът на тялото, който служи за чуване и за слушане?”

“О, скъпоценни Спасителю! Този орган е ухото...”

“Простри тогава ръцете си към Ушите на Господа. И нека Святият Дух истинно да потвърди на сърцето ти какво става с онези човеци, които Ме слушат така, както и Аз слушам Отца Си. Защото Човешкият Син слуша Отца с Ушите Си. И тия, които вярват в Човешкия Син, трябва също да слушат Отца с Ушите на Сина...”

Докато слушах думите на Исус, ръцете ми вече докосваха Ушите Му. И ето, че само след миг Святият Дух ни въздигна нагоре, а сърцето ми Го виждаше като Бял Гълъб. И самите Крила на Гълъба размахващи се отляво и отдясно на Главата на Исус, бяха Ушите на Господ. Така Духът ни въздигна на самия Покрив на Храма. И тогава видях как той беше съграден от нежни и гладки камъни, бели като сняг, бели като Крилата на Гълъба. А докато аз не можех да отворя устата си от възхищение, Исус погали камъните с ръката Си, като ме попита:

“Разбра ли знамението на Святия Дух? И проумя ли защо Духът на Отца и Сина те въздигна на Покрива на Храма?”

“О, Исусе! Разбрах, че който иска да угоди на Ушите Ти, той иска да упражнява Твоята Вяра в Отца. Вярата, която Ти имаше като Човешки Син на земята. А Твоята Вяра е Вяра на слушане, Вяра на послушание. Тъй щото колкото повече ние се упражняваме в послушанието на Твоята Вяра, толкова повече Твоите Уши стават наши уши. И Святият Дух свидетелства с Крилата Си на тях, тъй щото ни издига нагоре, към Покрива на Храма Ти...”

“А какво е Покривът на Храма Ми? Не е ли той най-съвършеното място за всичките свидетели на Вярата? Не е ли той свидетелството на Духа, че сте били усъвършенствани, за да слушате и да се покорявате на Божия Глас? И най-сетне – не е ли Покривът на Храма място, откъдето да разпространите благовестието по целия свят. Не казах ли Аз на всички ви:

“Това, което ви говоря в тъмно, кажете го на видело; и което чуете на ухо, прогласете го от покрива...”¹⁷

и още:

“...който се намери на къщния покрив да не слиза да вземе нещата от къщата си...”¹⁸

Разбираш ли сега защо камъните на Покрива са снежнобели? Именно защото в тяхното свидетелство всякога са се размахвали Крилата на Белия Гълъб. Именно защото всички, които са се намерили на Покрива, са отказали вече да слизат и да взимат нещата на душевния човек, сиреч, пожеланията и амбициите на душата. И като са станали съвършени поклонници на Отца Ми в Дух и Истина, закрепиха се на най-високото място в Господния Храм.

И ето затова днес казвам на всички ви:

Станете покорни на Святия Дух и бъдете послушни чедо на Моя Отец! Защото послушанието на Вярата ще ви даде Ушите на Сина! А Ушите на Сина ще ви въздигнат с Крилата на Духа! За да стоите на Покрива на Храма като най-издигнатото и най-посветеното поколение на Святия Дух! Защото ето това, че слугата Ми ви даде стотици видения от Небето, беше Моето свидетелство в него. Свидетелството, че го утвърдих да слуша Гласа на Отца и Сина и да се издига нагоре с Крилата на Белия Гълъб. Защото ето това – не просто да слушате, но да сте послушни на Божия Глас – ще ви направи като снежнобели камъни, съградени в Покрива на Моя Храм...”

Братко мой! Господ все така говореше на сърцето ми. А аз, запленил от снежната белота на Божиите камъни, се помолих с всичкия възторг на сърцето си:

“Боже, направи ни поколение на съвършено послушание! Дай ни да чуваме, слушаме и следваме Гласа Ти, както го чуваше, слушаше и следваше Исус Христос от Назарет! Амин и Амин!”

¹⁷ (Матей 10:27)

¹⁸ (Матей 24:17)

6. ВИДЕНИЕТО С ТРАПЕЗАТА В ХРАМА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Без всякакво съмнение, но със съвършена увереност ще ти заявя, че днес Господ ми дава най-чудното и най-прекрасното посвещение в живота ми. Посвещението – да гледам Небесните черти на Лицето Му и да ги откривам като Свят Дух в Неговия Храм.

Лишени от подобно посвещение, човеците от долните хълмове и бърда винаги са търсели да компенсират присъствието и водителството на Исус. И тогава едни са хванали четките и палитрите, за да Го нарисуват според собственото си въображение – било по икони, било по стенописи. А други, като са били хипнотизирани от човешките авторитети, измамно са ги припознали като носители на Образа Господен.

Но оня, който се възкачи с вяра на Господния Хълм, непременно би разбрал, че тайнството на Преображението е да бъде изпълнен от Святия Дух. И самото свидетелство на Духа да го потвърди на цялото Божие домочадие като един, който духовно се е съградил в Храма с всичките Святи черти на Христовия Образ. Ето защо вълнението ми и благоговението ми пред Исуса нараснаха още повече. Понеже ми предстоеше да протегна ръцете си и да докосна Устните Му. Тези Устни, с които през годините Господ говореше на сърцето ми. Тези Устни, които можеха както да шепнат, така и да викат, както да плачат, така и да се смеят.

Но нека сега да ти разкрия и самото видение в Господния Храм. Аз отново стоях с моя Господ на Хълма, когато Той простря ръката Си, като ми казваше:

“Последвай Ме в Моя Храм! Защото сега ще ти дам да докоснеш Устните Ми...”

Ето, че Исус вече влизаше в Храма, а аз Го последвах. И когато и двамата бяхме вътре, Той се обърна към мен, като ми казваше:

“Аз съм Словото на Отца, Словото на Живия Бог, Което Той даде за Спасението на света! И именно чрез Моите Устни това Слово влиза в Храма Ми! Протегни ръцете си и докосни Устните Ми, слуго

Господен! И нека първом сърцето ти познае що върши Огънят на Моето Слово!”

Повелението на Спасителя ме накара да протегна ръката си и да докосна Устните Му. А тогава през дланите ми премина Огън от Дъха на Исус. И този Огън, като издирваше и събираше в пламъците си всичките думи на Вечен Живот, които Господ би говорил на Църквата Си, започна да ги превръща в Хляб. А самият Хляб, като приемаше формата на скъпоценен камък, заставаше в Нозете на Господа. Така, след първия камък, Огънят на Исуса създаде втори, трети, четвърти, пети. И докато гледах с почуда и възхищение, пространството пред Спасителя се напълни с камъни, които пламтяха с Огъня Му и бяха дъхави Хлябове в присъствието Му. Но ето, че в един момент Господ вдигна ръката Си и посочи към родените от Огъня Хлябове, като ме попита:

“Как мислиш? Не е ли Храмът Господен мястото, където Аз бих заповядал на камъните Си да станат на Хляб и на Хляба – да стане камъни?”

“О, Исусе! Именно Храмът Ти е мястото за такова чудо. Защото някога дяволът Ти посочи неговите си камъни и поиска Ти да ги направиш на Хляб. Но никой от неговите камъни не искаше да живее чрез Словото на Отца. А ето, че всичките тези камъни, родени от Огъня на Устните Ти, са Твоето Слово и Твоят Хляб в Храма Ти!”

“Да, така е! Тук Истина си изрекъл пред твоя Господ! Но ти разбираш ли сега, че ако някой иска да бъде Моите Устни, то такъв непременно става Мой Хляб? Защото именно роденото от Устните на Господа служи на устните на Неговото домочадие. А какво да искат устните на всичките Божии чеда?”

“О, Исусе! Устните искат да ядат Хляб! Твоя Хляб, Господи! Хлябът, който слиза от Небето, за да ни даде Вечен Живот!”

След последните ми думи Исус се усмихна сърдечно. А след това, като вдигаше със силните Си ръце всичките скъпоценни камъни, станали живи Хлябове чрез Огъня на Устните Му, съграждаше ги всред Храма Си, тъй щото един топъл и желателен мирис на току що отворена хлебарница изпълни целия Храм. И тогава Господ отново се приближи до мен, като ми казваше:

“Всеки, който приеме не само Словото на Устните Ми, но и Огънят на Любовта Ми, който пламти в думите Ми, непременно ще се оприличи на Хляб, който става камък, и на камък, който се превръща в Хляб. Но това не е всичко от Устните Ми! Защото едни Устни не са създадени само да ядат. Те са създадени и да пият. И в Устните на твоя Господ има не само Слово и Огън, но също така в тях има Странение и чрезмерна Скръб. Тъй щото Моите не само да вкусват Хляба на Живота Ми, но и да пият Виното на Смъртта Ми. Затова ти отново протегни ръцете си и докосни Устните Ми!”

Послушал Исус, аз протегнах ръката си и повторно докоснах Устните Му. И ето, че в този миг Очите Му се просълзиха. И Неговите сълзи, като едри бисери започнаха да се търкалят по Лицето Му и да намокрят Устните Му. А тогава Господ проговори с всичката Си Скръб, като ми казваше:

“Плача за тия, които не Ме познават! Сълзи проливам за тия, които Ме пробождат! Страдам за тия, които Ме разпъват!

О, земен Ерусалиме, отишъл под робство с чедата си! Докога няма да се покаеш? Докога ще отхвърляш пророците Ми и с камъни ще гониш пратените до тебе? Докога първенците ти ще дишат прахта на земята и свещениците ти ще заблуждават лъжливо? Докога няма да разбереш, че си станал Агар, която ражда чеда за робство?

Ето, Вино се излива от Устните Ми!

Вино на Скръб, с която раждащата Сара ще роди!

Вино на страдание, с което утробата й ще съхрани Младенеца!

Защото Устните Господни оплакват изгубените и Скръбта Ми отново се излива, за да издири разпръснатите!”

Докато Господ говореше в Скръбта Си, сълзите на Очите Му се превърнаха във Вино! И всичката Скръб се изливаше в дланта ми, като падаше в Нозете Му. Но там, докоснало белия мрамор, Виното скоро се превръщаше в бели и плачещи камъни, чиито сълзи бяха кървавочервени. И колкото повече Исус изливаше Скръбта на Устните Си, с толкова повече плачещи камъни се изпълваше Храмът Му. Така дойде миг Исус да погледне

в подножието Си. А тогава Той вдигна плачещите камъни със силните Си ръце и направи с тях вътрешна стена в Храма Си, като ми казваше:

“Ето, слуго Господен! Сега сърцето ти вижда другите камъни, които се родиха от Устните Ми. Защото това са камъните на Моето Вино! Човеците, които Сам Господ е натоварил със Страданието и Скръбта на Своята Смърт. Човеците, които до мига на Моето Пришествие, ще бъдат стена от плачещи камъни в Моя Храм. Човеците, които ще намерят смисъла и призванието си на камъни в думите на Божия пророк:

“Стено на сионовата дъщеря, проливай, като поток, сълзи денем и нощем; не си давай почивка; да не изсъхва зеницата на окото ти. Стани, извикай нощем при първото поставяне на стражите; излей сърцето си като вода пред лицето на Господа; издигни към Него ръцете си за живота на младенците си, които примират от глад край всичките улици...”¹⁹

И ето, Господ говори отсред Храма Си на Хълма, като казва на всичките Си люде:

Имайте Устните Ми, чеда Божи!

Имайте Живота Ми, но имайте и Смъртта Ми!

Тези, които имат Живота Ми, ще бъдат всякога присъствени Хлябове в Храма Ми! Хора с Огъня и Словото Ми, които хранят всички с Хляба на Живота!

Тези, които имат Смъртта Ми, ще бъдат всякога присъствено Вино в Храма Ми! Хора със Скръбта, Страданието и Сълзите на Човешкия Син, които просят Милостта на Отца за изгубените и с молитвено ридание издирват разпръснатите!

А оня, който яде Хляба Ми и пие Виното Ми, ще се нарече служител на Истинското Свято Причастие и участник в Святата Господна Трапеза! Трапезата в Храма, която е Хлябът и Виното, Животът и Смъртта на Човешкия Син!”

¹⁹ (Плачът на Еремия 2:18-19)

Братко мой! Верни ми приятелю! В този миг, когато гледам Устните на моя Бог и Цар, аз имам искрена молитва за сърцето ти. Молитва, с която казвам на Исус:

“Огнен мой Господи! Нека Устните Ти родят Хляб за моя брат! За да съживиш сърцето му и да го въздигнеш в Храма Си! Плачещ мой Господи! Нека Устните Ти излеят Вино за моя брат! За да удостоиш сърцето му с онази привременна скръб, чиято сетнина е възкресение в Небето!

Амин и Амин!”

7. ВИДЕНИЕТО С ПРОЗОРЦИТЕ НА ХРАМА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Ако има част от Лицето на Исус, в която да съм влюбен повече от всичко, то това са Очите на Господа. Това са тези прекрасни зеници, които аз наричам "съвършени сфери на Божието присъствие и Светлина".

Всъщност, най-великата привилегия и най-сладката радост за сърцето ми всякога е била тази:

Да гледам през Очите на Исус!

Защото ето това ще рече да преживееш видение от Него. Понеже видението се вижда с очи, ако и да се разказва с уста и да се преживява със сърце.

Беше време в живота ми, когато аз бях като слепия Вартимей. Хванал дървената тояжка на детската си вяра, аз я размахвах пред себе си и тропях с края ѝ по пътя, на който вървах. В онзи миг дори не знаех, че съм сляп. Нещо повече – смятах, че тояжката ми върши достатъчна работа, за да имам самочувствие на зрящ.

Но знаеш ли, братко мой, че всичко това продължи само до мига, в който чух Личния Глас на Исус?

Понеже чух Глас, а Образ не видях. И като не видях Образа, възридах пред Господа с думите на Вартимея, като Му казвах:

"Исусе, Сине Давидов! Смили се над мене!"

А Исус, чул риданието ми, се приближи до сърцето ми, като ме попита:

"Какво искаш да ти сторя?"

"Искам да прогледна, Господи!" – извиках аз. А тогава Спасителят отново ме попита:

"А ще понесеш ли онова, което би видял? И ще свидетелстваш ли за Мене относно всичко, което ще ти дам да видиш, когато прогледнеш?"

"О, Исусе! Готов съм да понеса всичко, що видя! И като го видя, готов съм да свидетелствам за Тебе, каквото и да ми коства това!"

В онзи миг от живота ми, Господ простря ръцете Си към слепите ми очи. И в мига на благодатния допир, Той отново ми каза:

“Ти вече направи избора си! И затова ще понесеш всичките последствия от това да бъдеш зрящ! Но сега ти казвам, че ако и ти да Ме извика, пак Отец Ми пръв те извика към Мене. Тъй щото съдбата ти няма да е само съдба на един който вижда. Но по-скоро ти ще имаш съдба да отваряш очите на слепите. Защото Аз те призовавам и помазвам за Мой пророк...”

От оня миг на моето призвание и избиране от Господа вече са минали много години. И днес аз вече наистина зная с колко съдба бяха заредени думите на Исус към сърцето ми. Защото очите ми видяха онова, което не исках да видя, а трябваше.

Защо ти разказвам за това преди видението в Господния Храм?

Преди всичко – за да знаеш, че виждането е не само благословение, но и отговорност. Не само прекрасен дар на Святия Дух, но и страшно гонение от дявола.

А сега нека да продължа и със самото видение, което Исус ми показва в Храма Си. В мига, когато Той ме въведе през вратите на Храма Си, аз забелязах, че Храмът изглеждаше необикновено просветен и блестящ. Всеки негов камък се къпеше в Божията Светлина. Всичките му стени сияеха от Небесни лъчи, тъй щото за посетителя на такова място да не остане нищо друго, освен да благоговее и възкликвава пред Славата Господна. Това ме накара да кажа на Исус:

“О, Господи мой! Толкова светъл и изящен е Храмът Ти! Светлината Ти изпълва всяко място в него. И лъчите на Святия Дух танцуват всред всичките стени. Толкова е красиво! Толкова е прекрасно, щото нямам думи да изразя възторга си...”

В отговор на думите ми Исус ме погледна, а от Очите Му заблестяха хиляди искри. И ето, че Той ми проговори с развълнуван Глас, като ми казваше:

“И не може да е другояче! Защото сега ти ще познаеш какво са Очите Господни! Ето, повелявам ти:

Простри ръцете си към Очите Ми и ги докосни! И нека Святият Ми Дух истинно да свидетелства за тях!”

Никога в моя живот аз не бях получавал по-благодатна, по-свята и по-съкровена заповед от тази:

Да докосна Очите на Исуса! Да докосна Небесните извори на Този, Който е Началото и Краят, Първият и Последният, Алфата и Омегата!

“О, Господи Исусе! Защо даваш толкова Свята привилегия на слугата Си? С какво заслужих или как спечелих Съвършеното Ти благоволение, за да докосвам Очите Ти?”

Думите излязоха с такъв трепет от устните ми, щото накараха Исус да се усмихне. А след това отново да ми каже:

“Ти си Мой приятел, Стефане! Приятел, който извърши всичко, което поставих като изпитание и товар върху сърцето му.

Ето затова ти казвам да докоснеш Очите Ми. Понеже си спечелил доверието Ми, а то лесно не се спечелва! Затова отново те насърчавам: Простри ръцете си и докосни Очите Ми!”

Като в най-прекрасен сън аз протегнах ръцете си към Лицето на Исуса и пръстите ми преминаха през миглите, клепките и самите зеници на Господа. А тогава стана чудо. Понеже ръцете ми се покриха от искряща Божия Светлина, а в дланите ми се появиха два съвършени диаманта. Това ме накара мигновено да падна на колене пред Господ. И коленичил да протегна шепите си и да Му кажа:

“О, скъпоценни мой Спасителю! Какви са тези диаманти в дланите ми? Не са ли те най-прекрасното от всичките съкровища в Сион?”

А тогава Исус ми отговори, като казваше:

“Те наистина са едни от най-прекрасните скъпоценности на Сион. Но сега ти казвам, че тези диаманти в ръцете ти са Очите Господни. И именно с тях Господ твоят Бог е съградил Прозорците на Храма Си. Затова нека те въздигна до самите Си Прозорци и там да ти говоря в Дух и Истина...”

След тези Свои думи Господ ме възправи на нозете ми. И като ме въздигна до самите Прозорци на Храма Си, посочи с ръка диамантите в шепите ми, като казваше:

“Докосни със самите диаманти Моите Прозорци! И виж знамението, което ще се изпълни пред очите ти!”

С огромно вълнение докоснах диамантите до Прозорците на Господния Храм. А тогава отсред тях излязоха ослепителни лъчи, които погалиха диамантите. И Святият Дух проговори на сърцето ми, като казваше:

“Прозорците на Храма Господен са Очите на Исус, твоят Господ! И всеки, който е бил благословен от Него да държи Небесния Дар на Неговото зрение, става един от пророците Му, един от диамантите Му, един от Прозорците на Храма Му.

Искаш ли да бъдеш Прозорец на Храма Господен? Искаш ли Светлините на Сион да преминават през призмата на сърцето ти и да се отразяват като Небесна дъга в Храма на Исус?”

“О, Свети Душе!” – извиках аз с преляло от щастие сърце – “Ако Исус ме е намерил за верен и достоен, то нека бъда Прозорец от Храма Му! Защото аз не желая нищо друго в живота си, освен да бъда проводник на Светлината Му, и изявител на всичките Му Свети и Небесни думи!”

Докато говорех на Духа, самите ръце на Господа ме хванаха и приближиха към Прозореца, тъй щото диамантеното стъкло от Сион погълна целия ми дух, цялото ми сърце и всичкото ми същество. И тогава, с блестящо от радост Лице, Исус отново ми проговори, като казваше:

“Светлина ще влиза през тебе и ще осветлява Храма Ми! Слънчеви лъчи ще преминават през Зениците Ми, които положих в тебе, и ще се превръщат на седемцветна дъга, която ще украсява и осветява всичките Ми камъни!

Дух на зло и лукавство не ще те помрачи, и всичките стрели ще се счупват в твърдостта на диамантите, с който съм те дарил! Защото Аз осветих сърцето ти и го подготвих да бъде свидетел на Очите Ми.

В пещите на Мъдростта Си те излях, и в горнилото на Скръбта Си те утвърдих! В Светилището на Отца Ми те осветявах и със Светлините на Сион те благослових!

Затова днес казвам на всичките Си братя и сестри:

Какво би бил Храмът без Прозорци и Главата без Очи? Но ето, Очите Ми са Небесни Светила на Тялото Ми и Прозорците – Светила на Храма Ми!

Който почита тях, той почита Светлината Господна! Който ги люби, той люби Дъгата на Отца Ми! Който ги благославя и приема, той ще пребъдва и в наградата им и сетнината им! Но ако някой се опита да потъмни Очите Ми и да стои като чародейката Езавел против Моите Прозорци, то в Името Си се заклех, че непременно ще има скопци в Храма Ми, които ще изхвърлят демоничната жена през Прозорците и сетнината ѝ ще бъде мор в долината под Хълма Господен!

Нищо нечисто и проклето няма вече да влезе в Храма Ми! Понеже Светлина от Божиите Прозорци ще осветява всеки камък и ще осуетява всеки заговор на мрака! А на пророка Си казвам:

Както си станал Зеница Господна и Прозорец на Храма Ми, така сега Ме последвай в най-високото на Храма Ми! Там, където вятърът на Благодатния Дух развява Знамето на Храма Ми!”

8. ВИДЕНИЕТО СЪС ЗНАМЕТО НА ХРАМА

Братко мой! Верни ми приятелю!

С дълбоко и прекрасно удовлетворение в сърцето си аз продължавам да следвам моя Господ в последния Му Храм на Хълма Мория. И нито яростта на дявола, нито болезнените стрели от моите неприятели не могат да потъмнят светлостта на сърцето ми, дошла от изобилното докосване на Спасителя Исус.

Аз искам да знаеш, че това докосване не е толкова свидетелство за мен, колкото за всичките ми братя и сестри, които вярно и неотклонно следваха Господа по Пътя Му към Хълма. Защото каквото направи Той за мен, като Негов слуга и пророк, това ще направи и за всяко сърце, което Му уповава. Понеже едва ли има по-голямо духовно благословение за Божиите чеда от това – да познават свършено всяка част на Христовото Тяло и всичките Небесни черти на Христовия Образ.

Но самото познание, сиреч, преобразяването на нашите умове и души, остава като един божествен отпечатък, който Божието Слово разкрива като Дрехата на Исус. Да, братко мой! Като онази бяла ленена Дреха, с която Исус ходеше по пътищата на древна Галилея, за да проповядва Небесното Царство. Като онази Дреха, която на върха на високата планина стана толкова Свята и бяла, каквато никой белач на земята не може така да избели. Ето заради тази бяла Дреха Господ ми даде всичките Си Свети видения в тази последна пророческа книга. И заради този светъл и чист висон Той продължи да говори на сърцето ми и да стои реален пред мен на Хълма Мория. Затова нека сега да ти предам Личните Му думи, с които Исус отново ме призова да вляза в Храма Му. Ето какво ми каза Той:

“Влез след Мене! Защото сега ще ти дам да видиш не Главата или Тялото Ми, но Дрехата, която Ме покрива. Защото, ако е вярно, че Тялото Ми и Главата Ми стават последен Храм на Моя Хълм, то още по-вярно е, че на Храмът ще се появи и отличителния белег на Божиата Слава и Светост. А този белег е Моята Дреха! Затова сега Ме последвай и запиши всичко, което ще ти бъде разкрито...”

След последните Си думи Исус влезе в Храма Си, а аз Го последвах. И ето, че когато и двамата бяхме вътре, аз забелязах как Дрехата на моя Господ заблестя като Слънцето в силата си. Нейните лъчи започнаха да докосват всеки от скъпоценните камъни в Господния Храм. И от самите камъни произлязоха славословия, благословения и прекрасно Небесно хваление. Целият Храм пееше на Исус и се прекланяше пред Неговата Святост и божественост. Всичката възможна Любов, благодарение и благоговение се събираха като Ореол на Съвършено величие върху осанката на Господа. И аз, като гледах на това пречудно видение, паднах на коленете си и също започнах да хваля и славя моя Господ.

Но ето, че Той се приближи до мен. И като посочи с ръце бялата Си Дреха, повеляваше ми с Гласа Си, като казваше:

“Слуго Господен! Простри ръцете си и докосни Дрехата Ми! И нека Святият Ми Дух ти разкрие знамението, което ще се случи при твоето докосване!”

С треперещи от вълнение ръце аз ги прострях към Дрехата на Исус и вече докосвах нежните й гънки. А тогава настъпи чудо. Защото вятър изпод мене и изпод нозете на Господ започна да ни издига нагоре. Той ни издигаше с такава сила, сякаш че бяхме хвърчила на полето, пуснати от ръцете на малки деца. А издигането продължаваше дотам, щото се възкачихме и над Покрива на Храма и продължихме нагоре – към най-високата от кулите му. Едва тогава вятърът спря и аз видях моя Господ, хванал с ръце върха на кулата. А Собствената Му Дреха вече не беше дреха, но Знаме, от което блестяха Небесни лъчи към всички посоки на земята. Това ме накара с възторг да кажа на Исус:

“О, Господи мой! Виждам, че бялата Ти Дреха се е превърнала в Знаме! И самото Знаме блести като Слънце, тъй щото лъчите му докосват краищата на земята. Как да разбирам чудото Ти, Исусе?”

В този миг Спасителят се усмихна на въпроса ми, а след това ми отговори, като казваше:

“Разбирай чудото Ми така, щото да знаеш, че този е начинът на всеки от Моите да привлече човеците от земята на Господния Хълм и в Господния Храм. Всъщност – ти спомняш ли си онези Святи

видения, в които се разкрих на сърцето ти като Йеова-Нисий? Какво ти говорих тогава? Запомнил ли си думите Ми?”

“О, Исусе! Ти тогава ми каза, че Знамето е Твоят Личен Пример! И Твоите устни ме насърчиха да не преставам да показвам Примера Ти, докато Ти вършиш Святото Си Дело в сърцата на всичките Божии човеци...”

“А къде подобава да стои Примерът? Не трябва ли той да е поставен на толкова високо място, щото всички да го видят? Не трябва ли всички да се възхитят от него? И като се възхитят – да го пожелаят. И като го пожелаят – да се утвърдят в него...”

“О, Господи мой! Твоят Пример е Знаме! И за това, че то ще бъде издигнато на Господния Хълм, пророкът Ти Исаяя записа:

“Всички вие жители на света, и вие обитатели на земята, гледайте, когато се издигне знаме на планините, и слушайте, когато засвири тръбата...”²⁰

Тук Исус продължи да ми говори, като казваше:

“Биха ли гледали жителите на света към Хълма Мория и към Храма Господен, ако не се издигне Знамето, което да заплени умовете им и да обърне сърцата им? Биха ли разбрали земните жители, че има едно място, където биха намерили Свята Любов и истинско братолюбие, ако Моето Знаме не се развява високо, за да се вижда надалеч? Ето, истина ти казвам:

Както Дрехата върху Моето Тяло общува в съвършена близост с всичките Ми части – с Ръцете и Нозете Ми, с Корема и Гърба Ми, с Ребрата и Сърцето Ми, така и Знамето на Моя Храм общува с всичките Ми скъпоценни камъни. Тъй щото всеки от камъните във всеки миг на служението си пред Бога да се въздига от Святия Ми Дух и да бъде Знаме Господно, когато трябва да бъде показан Примерът Ми!

Защото ще ви ползва ли да бъдете Корем Господен, ако не обърнете със слугуването си мнозина? Ще ви ползва ли да бъдете Гръб Господен, ако няма младенци, които да защитавате? Ще ви ползва ли да бъдете Ръце и Нозе Господни, ако хората не се влюбят

²⁰ (Исайя 18:3)

в Дрехата, с която Ръцете вършат делата си и Нозете вървят по Пътя си? Ще ви ползва ли да бъдете всяка част от Тялото Господно и всяка черта от Образа Ми, ако в крайна сметка останете голи?

Не помните ли сериозното Ми предупреждение:

“(Ето, ида като крадец. Блажен оня, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол, та да не гледат срамотата му)...”²¹

Всички Свети видения, които ви дадох чрез пророка Си за Моя последен Храм на Хълма Мория, никак не биха ви ползвали, ако не преобразите умовете и душите си, за да бъдете Съвършени изпълнители на Божията Воля.

И ето това е да преобразите умовете и душите си:

Да се влюбите в Дрехата Господна и да се облечете с нея, за да бъдете всякога Знаме на Храма Ми и Свят Пример в Духа Ми!

Защото Господ вашият Бог вършеше делата Си на земята със Своето Тяло, но Той никога не застана гол пред човеците! Понеже имаше Дрехата на Своята Светост и Знамето на Своя Пример!

Ето, Господ ви говори от най-святата и благословена книга, дадена на пророка Му! Последвайте Ме в последното видение от Моя Храм. Видението с Пресвятото място, където ще дам на всички ви да докоснете Сърцето Ми!”

След последните думи на Исус вятърът на Светия Дух отново ни свали всред Господния Храм. А аз, задържал в дланите си Освещението от Дрехата Господна, днес го давам чрез помазанието на Светия Дух и на твоето сърце, и в твоите ръце. И като се моля на Божия Син с всичката си сила, казвам Му:

“Господи мой! Облечи с Дрехата Си всяко от чедата Си!

Вдъхнови с Примера Си всеки от скъпоценните Си камъни!

За да бъдем наистина последното Свято поколение от Сион!

Последният Ти Храм, който ще предхожда в Слава първия!

Амин и Амин!”

²¹ (Откровение 16:15)

9. ВИДЕНИЕТО С ПРЕСВЯТОТО МЯСТО В ХРАМА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Историята на този свят върви към своя край. Тя е като навита пружина на часовник, който скоро ще спре. И тогава стрелките му няма никога повече да отброяват нито секунди, нито минути, нито часове.

Защото свършекът ще дойде!

Но аз имам една прекрасна новина за теб. Новината, че ако и часовникът на този свят да спре, ударите на едно Сърце няма никога да спрат. Защото всеки удар от това Сърце ще продължава да бъде взрив от Небесна Любов, фонтан на Благодатта, тържество на Вечния Живот!

Сърцето на Господ Исус Христос!

Най-святата, най-нежната, най-дълбоката и най-благодатната изява на Бога!

В слугуване към това Сърце преминаха годините на младостта ми!

В следването на неговото туптене, и в докосването до неговите извори, аз преживях уникални и неповторими видения. Видения, в които Исус ми даде да проумея, разбера и изявя широчината и дължината, височината и дълбочината на Неговата божественост и на тайнствената Му Премъдрост.

Да кажа, че не съм бил наситен, ще сбъркам. Защото Исус нахрани мнозина и им даде Благодат, водителство и присъствие, за каквото и не са мечтали. Да кажа, че не съм бил благословен, ще сбъркам. Защото Господ ми даде дар от приятелство и Лично общение, които не бих заменил за всичките банки и за всичкото злато на света. Да кажа, че не съм изявил пълнотата Му, ще сбъркам. Защото в минали години и векове, с многократно по-малко откровения, видения и Небесни дарове, Църквата Му е съумявала да държи на Верния Път и да не изгуби прицелната точка. Но тук и сега искам да ти кажа, че върховното щастие на един слуга настъпва тогава, когато той гледа как Господарят му използва всичкия труд на младостта му, за да съгради Храма Си, да постави в него Името Си и да го изпълни с Духа Си.

А какво биха били всичките откровения от един Храм, ако сърцата не се докоснат до Пресвятоото място? И какво биха били всичките духовни

благословения от познаването на Тялото Му и Образа Му, ако не докоснем с вяра Сърцето Му? Но ето затова и видението с Пресвятото място е последното от виденията на Хълма Мория и в Господния Храм. Затова нека сега отново да ти предам Личните думи, с които Исус ме въведе в Храма Си. Ето какво ми каза Той:

“Слуго Мой! Ти наистина стигна до предела в общението си с Мене. Аз многократно казвах на братята и сестрите Си, че ще дойде миг, когато пророкът Ми вече ще е дал всичко, което съм искал да предаде на Църквата Ми.

И този миг е днес и сега!

Днес и сега, когато Храмът Ми заблестява на Хълма Мория!

Днес и сега, когато дадох на всичките Си братя и сестри да познават частите на Моето Тяло и Небесните черти на Главата Ми!

Днес и сега, когато ще протегна Ръцете Си и ще извикам с Устните Си по целия свят. За да събера при Мене и в Мене всичките чеда, които Отец Ми е приготвил за съграждане в Храма Ми.

Затова ти казвам да Ме последваш. Защото сега ще те заведе до Пресвятото място в Моя Храм. Там, където Човешкият Син е поставил Сърцето Си. Там, където Аз ще утвърдя всичкото Си Царско Свещенство! Там, където е най-голямото благоволение, давано от Моя Бог и Отец!”

След последните Си думи Исус влезе в Храма, а аз Го последвах. И ето, че когато и двамата влязохме, аз усетих как всички скъпоценни камъни в Храма бяха притихнали от присъствието на Господа. И в този миг на тишина аз чух Сърцето на Исус! То туптеше отсред Пресвятото място и ударите му сякаш правеха целият Храм да тупти и пулсира. Докато слушах, Господ ме докосна с ръка, като ми казваше:

“Простри ръка и докосни Сърцето Ми! И нека ударите на Моето Сърце станат удари и на твоето!”

Думите на Спасителя бяха прекомерно благодатни за мен. И аз, като паднах на колене пред Него, тихо казах:

“О, Исусе! Докосни ме още веднъж с ръката Си и ми дай всичкото опрощение, от което се нуждая, за да се намеря достоен да докосна

Сърцето Ти. Ти знаеш, Господи, че не съм съвършен! Ти знаеш, че без преголямата Ти Благост и Милост аз не бих направил и стъпка към Твоя Хълм и в Твоя Свят Храм! Както Отец ме е избрал, не по заслуги, но според Вечната Си Промисъл, така сега и Ти дай потвърждение на слугата Си, че му даваш най-святата привилегия да докосне Сърцето Ти...”

В отговор на думите ми Исус погали с ръка главата ми. А след това, с преизпълнен от нежност и Любов Глас, отново ми каза:

“Зная, че не си съвършен. Но също така виждам, че ревностно гониш изподир, та дано би уловил... Зная, че това плътско тяло, което имаш, не е наследник на Моите обещания. Но също така виждам, че много години уморяваш тялото си и го поробваш на Волята Ми, за да явиш Святите Ми думи на чедата Ми.

Ето, Стефане! Имаш всичкото опрощение от ръката Ми! Искрено го пожела и искрено ти го давам! Ти много пострада и много понесе заради Мене! Много горчилка изпи и много сълзи изплака! А подобна жертва Господарят ти няма и не може никога да забрави!

Затова сега ти казвам:

Ти, който стана жертва за Мене, докосни Сърцето Ми, което стана Жертва за греховете на целия свят!”

Думите на Господ бяха толкова мили и пропити с такава Съвършена Любов, щото това ми даде всичката Сила, нужна да протегна ръката си и да докосна Сърцето Му. Ето, че пръстите ми се спуснаха по гърдите на Исус и самата ми длан докосна Сърцето Му...

Братко мой! Една ослепителна Светлина погълна целия ми дух и освети цялото ми същество. И в този миг аз усетих как Святият Дух вдигна мен и Исус, като ни пренесе в Пресвятото място на Храма. А тогава очите ми видяха три камъка от нежен планински кристал, които бяха пламнали в Огъня на Божията Святост. Първият от камъните беше най-големият и той гореше в основата на Пресвятото място. Върху него беше поставен втория камък, който приемаше пламъците от първия. А върху втория камък беше поставен третият, който приемаше пламъците на втория. И докато аз гледах на трите камъка, Господ проговори на сърцето ми, като казваше:

“Тези три камъка, които виждаш да пламтят, поставени един върху друг, са Пресвятият Олтар, който всякога гори с Божий Огън, за да призовава Сърцето Ми! Който познае Огънят на тези камъни, той е готов да познае Сърцето Ми и да бъде свещеник на Божия Свят Дух! И ти, слуго Господен, както докосна Моето Сърце, така сега докосни и първият от огнените камъни на Пресвятия Олтар! За да разбереш Кой те вика и къде те вика!”

С огромно вълнение аз прострях ръка, за да докосна пламъците на първия от огнените камъни. И ето, че в мига на докосването от небесата изотгоре просия светъл лъч. И лъчът, като погали главата ми, проговори ми с Гласа на Отца:

“Вземи сега единствения си син, когото любиш, сина си Исаака, та иди в местността Мория и принеси го там във всеизгаряне на един от хълмовете, за който ще ти кажа...”²²

О, Господи мой! Този първи огнен камък беше самият Авраам!

И аз, като извърнах поглед към Исуса, попитах Го:

“Исусе! Не е ли Огънят в този камък същинската любов на Авраам, с която той реши да последва Божия Глас и да принесе сина си Исаак във всеизгаряне?”

В този миг Господ хвана ръката ми и я приближи към Сърцето Си, като ми казваше:

“А не е ли Огънят в Моето Сърце същинската Любов на Отца, с която Той реши да възлюби целия свят и да даде Сина Си като Свята Жертва за грях?

Но ето затова Отец ми се нарече Бог Авраамов. Защото на Хълма, където се изпълни жертвата на Божия човек Авраам, Отец реши да постави и Жертвата на Сина Си Исус!

Но ти сега прости ръката си към втория от огнените камъни. Защото Огънят от първия камък гори в него и той ще го предаде на третия над него...”

Отново протегнах ръката си, за да докосна втория от огнените камъни. И ето, че за втори път от небесата изотгоре просия светъл лъч. И лъчът,

²² (Битие 22:2)

като погали главата ми, проговори с гласа на Исаак и с Духа на Божията благословия към Яков:

“Бог да ти даде от росата на небето, и от тлъстината на земята, и изобилие на жито и на вино. Племена да ти слугуват и народи да ти се покланят; бъди господар на братята си, и да ти се покланят синовете на майка ти. Проклет всеки, който те кълне, и благословен всеки, който те благославя...”²³

Думите на Исаак отново ме накараха да се обърна към Господа и да Му кажа:

“Исусе! Не е ли Огънят в този камък същата Любов на Отца, с която Той възлюби Яков, тъй щото благословията от Исаак дойде върху възлюбения от Отца?”

В отговор Господ отново хвана ръката ми и я приближи до Сърцето Си, като ми казваше:

“А не е ли Огънят в Моето Сърце същата Любов на Отца, с която Отец възлюби Жертвата на Сина Си, за да Го благослови с благословията на Исаак към Яков? Не Ми ли даде Отец от росата на Небето, и от тлъстината на земята? Не направи ли Той племена да Ми слугуват и народи да Ми се покланят? Не станах ли Небесен Господар над братята Си? И не са ли проклети всички, които Ме кълнат и благословени всички, които Ме благославят?

Но ето затова, след като се нарече Бог Авраамов, Отец Ми се нарече и Бог Исааков! Защото в Авраам Той видя Себе Си, като Отец, а в Исаак видя Святият Дух на Своята благословия!

Но ти сега се докосни и до камъкът Яков. Защото ако Авраам отговаря на Отца, и Исаак на Духа, то Яков непременно ще бъде Синът!”

За трети път аз прострях ръка, за да докосна камъка Яков. А тогава за трети път от небесата изотгоре просия лъч. И самият лъч проговори на сърцето ми с Гласа на Отец, като ми казваше:

“Сине човешки! Сега ръката ти докосна камъка Яков, който е Ветил! И понеже ти позна със сърцето си Пресвятото място в Храма

²³ (Битие 27:28-29)

Господен и камъните, които го изграждат, то и затова стълба от Небето ще се яви пред очите ти! И Моят Син Исус ще слезе при теб от върха на стълбата. За да потвърди чрез Сърцето Си на цялата Си Църква, че Хълмът Мория е мястото на последния Му Храм...”

Ето, че пред сърцето ми наистина се случваше най-прекрасното от всичките Божии чудеса. Защото Небето се отвори над мен. И една стълба, изградена от диаманти и планински кристали, се спусна досами нозете ми. А Господ Исус, заобиколен от Святите Си ангели, слезе по стъпалата на стълбата. И като простря десницата Си към мен, проговори с твърде властен Глас, като ми казваше:

“Аз съм Господ! Бог на Авраам, Исаак и Яков! Хълмът Мория е мястото на Храма Ми и примерът на Авраам, Исаак и Яков – тройният библейски лъч на Сърцето Ми! Както някога казах на Натанаил, така днес казвам на всичките Си братя и сестри, които осветих и изпълних с пророческото благовестие:

Отсега нататък ще виждате Небето отворено! И Божиите ангели ще възлизат и слизат над Човешкия Син! Защото Тялото на Човешкия Син днес е Храмът Му на Хълма Мория! Защото Главата на Човешкия Син днес е Славата, която изпълва Храма Му! Защото Сърцето на Човешкия Син днес е Пресвятото Място в Храма – мястото, до което се простира Небесната стълба на Спасението и Вечния Живот!

По тази Небесна стълба Аз всякога слизах при пророка Си!

За да пълня сърцето му с видения и устните му с откровения!

По тази Небесна стълба Аз всякога въздигах пророка Си в Небесния Ерусалим и на Хълма Сион! За да го въвеждам в Славата и Святостта на Отца Ми, Който е Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов! Ако някой е възлюбил Мене, той непременно ще Ме потърси и намери на Хълма Мория! За да се съгради с вяра в Моя Храм, откъдето няма вече да излезе вън! Ако някой е възлюбил Тялото Ми и Главата Ми, Дрехата Ми и Сърцето Ми, то той ще се нарече свещеник на Бога, изявител на Святостта Му, говорител на Мъдростта Му!

Ето, говоря от Ветил, от Небесната Врата, и от Пролома между Небето и земята! Бягайте от земните хълмове и бърда и побързайте да се възкачите на Хълма Господен! Защото вратите при Хълма скоро ще се затворят и Храмът Господен няма още дълго да стои! Той ще се напълни с мнозина човеци от изток и от запад, които ще насядат с Авраам, Исаак и Яков в Небесното Царство! А над всички други човеци, които измамно залюбиха земни хълмове и земни сгради, земни пастири и земни блага, ще се изпълни неизменната съдба на Моите пророчески думи:

“Но казвам ви, че мнозина ще дойдат от изток и запад, и ще насядат с Авраама, Исаака и Якова в небесното царство; а чадата на царството ще бъдат изхвърлени във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби...”²⁴

Ето, дадох ви наистина всичко, което един Господар може да даде чрез слугата Си! И ако някой реши да забрави Делото, което съм извършил чрез пророка Си, то горко на такъв, защото той Мене е забравил! И ако друг реши да се поругае с неблагодарност и непочтителност към слугуването на слугата Ми, то горко на такъв, защото той с Мене се е поругал и на Мен не е отдал дължимата на Името Ми почит!

Но на всички Верни и щедри, на всички искрени и постоянни, на всички любящи и жертвоготовни, Аз днес казвам:

Дръжте здраво победата, която ви дадох над Вавилон, за да не ви отнеме никой венеца! Стойте твърди в Храма, в който ви съградих, за да очаквате с радост мига на преселението във Вечността!

Бъдете Моя Авраам, Моя Исаак и Моя Яков – трите библейски камъка на Святата Троица!

Бъдете Моят последен Храм на Хълма Мория!

Аз го изговорих! Аз го изрекох!”

²⁴ (Матей 8:11-12)